

UTSYN

06
2018

HERREN VISER SIN HELLIGE ARM FOR ØYNENE PÅ ALLE FOLKESLAG. HELE JORDEN FÅR SE FRELSEN FRA VÅR GUD. JES 52,10

Region Midt- Norge

REGIONNYTT SIDE 41-47

ÅNDELIG MANIPULERING

Når blir fine ord og radikalt engasjement til usunn maktbruk? Les historier om hvordan unge kristne har blitt manipulert i Jesu navn.

SIDE 10-16

Superblink

SOMMER MED LINKUS

Superblink gir barna Jesus også når søndagsskole, barneklubb og kor holder stengt! Linkus er en super reisekamerat. Ta med klubbavisen og spill, video og musikk på nettbrettet.

Nye medlemmer i sommer får ett års medlemskap til **tilbudsprisen 348 kroner*** samt vår flotte **aktivitetskalender** og en liten **overraskelse** til barna.

Meld inn barna på www.superblink.no eller send e-post** til abonnement@nlm.no. Merk innmeldingen med «Superblink sommerkampanje».

*Vanlig pris 485 kroner i året. Tilbudet gjelder til og med 1. august 2018.
 **Husk navn, fødselsdato, adresse, telefon og e-post til foresatte.

06
2018**UTSYN**

Sinsenveien 25
0572 Oslo
22 00 72 00 (redaksjon
og annonser)
22 00 73 00
(abonnement)

utsyn.no

utsyn@nlm.no
(redaksjon)
abonnement@nlm.no
(abonnement)

Ansvarlig redaktør:

Espen Ottosen
eottosen@nlm.no

Redaksjonssekretær:

Kari Kottum
kkottum@nlm.no

Journalister:

Frida Blaker
fblaker@nlm.no
Per Ove Aarseth
paarseth@nlm.no
Anders Artmark
Aanensen
anaanensen@nlm.no
Leif Thomas Gjerde
lgjerde@nlm.no
Hæge Andrea
Aasmundtveit
haasmundtveit@nlm.no

Grafisk ansvarlig:

Margaret Mathisen
mmathisen@nlm.no

Grafisk formgiver:

Randi Matland
rmatland@nlm.no

Trykk:

Ålgård Offset

**Norsk Luthersk
Misjonssamband**

Sinsenveien 25
0572 Oslo
22 00 72 00

nlm.no

hovedkontoret@nlm.no

Generalsekretær:

Øyvind Åsland

FOTO: PRIVAT

Flere politiske partier har på landsmøtene denne våren gått inn for eggdonasjon og assistert befruktning for enslige. En skarp kritiker av forslagene er politisk redaktør i VG, **Hanne Skarveit**. Her forklarer hun hvorfor.

- 1. Hva er din viktigste kritikk av eggdonasjon?**
Jeg mener vi rokker ved et avgjørende grunnprinsipp, nemlig at den som føder et barn er barnets mor. Slik har det alltid vært. Jeg mener vi ikke bør skille morskapet mellom genetisk mor (som gir egget) og biologisk mor (som bærer frem barnet). Slik sett ligner debatten om surrogati på debatten om eggdonasjon. Prinsipielt står vi overfor en oppsplitting av morskapet.
- 2. Du er også kritisk til assistert befruktning for enslige. Hvorfor det?**
Det skyldes ikke at jeg mener at enslige mødre eller fedre ikke kan gi barn en god oppvekst. Men jeg mener at staten ikke skal planlegge for sårbarhet. Og et barn som bare har en forelder er mer sårbar enn den som har to.
- 3. I denne debatten hevdes det ofte at hovedsaken bør være å hjelpe de som er barnløse. Hva tenker du om det?**
Jeg forstår argumentet, men mener det er avgjørende at vi setter barns beste foran voksnes behov. Etter min mening er det moralsk galt at staten skal sørge for at barn som blir født vil komme dårligere ut sammenlignet med andre barn på viktige områder.
- 4. Du har skrevet mye om dette i VG og også møtt en del kritikk. Hvorfor er du så engasjert i temaet?**
Det henger blant annet sammen med to opplevelser jeg har hatt. Jeg hadde en tante som i store deler av livet ikke hadde kontakt med sin far. Det opplevde hun veldig vanskelig. For noen år siden møtte jeg også en ambulansesjåfør som var adoptert og fortalte om hvordan han savnet å kjenne sine røtter. Jeg mener ikke at alle har et stort behov for å kjenne sine biologiske røtter, men mange har det, og det blir veldig moralsk galt at staten fratrar noen barn denne muligheten.
- 5. Din mann, Gerhard Helskog, er katolikk, og noen mener du nærmest tenker katolsk på dette området. Hva tenker du om det?**
Nei, min motstand har ingenting med kristendom å gjøre. Selv hører jeg ikke til i noe trossamfunn og har ingen gudstro. Det er ganske irriterende og helt feil, at så mange tenker at bare kristenkonserverne er negative til eggdonasjon og assistert befruktning for enslige. Dette er etiske spørsmål som alle bør være opptatt av.

ESPEN OTTOSEN

ESPEN OTTOSEN
Redaktør

Overtalende ord

I dette nummeret av Utsyn forteller vi om mennesker som har opplevd «åndelig manipulasjon». Det betyr at de, ved hjelp av et åndelig språk og henvisning til Guds vilje, har blitt presset til å gjøre noe de ellers ikke ville ha gjort.

Dette temaet ble aktualisert i 2015 gjennom VGs dokumentarserie «Frelst» som særlig fortalte om bevegelsen «Jesus Revolution» (JR). Mange ungdommer fortalte at de ønsket å leve radikalt for Gud, men de ble fulgt opp på en usunn måte. Etter hvert kom det frem tilsvarende historier fra andre kristne miljøer.

I en sterk kronikk i VG 4. mars 2016 fortalte Hans Eskil Vigdel, nå diakon i Den norske kirke, om sine erfaringer i JR. Han opplevde at det var umulig for ham, som var ganske inadvendt, å leve slik lederne forventet. I tillegg opplevde han å bli gjort til et middel. «Mennesket hadde ikke egenverdi og var ikke et mål i seg selv, men var redusert til et instrument for å frelse Europas ungdom», fortalte Vigdel.

Ta Gud til inntekt. Det er interessant at Paulus overfor menigheten i Korint er

opptatt av ikke å opptre manipulerende. Han understreker at hans tale ikke var «med visdoms overtalende ord, men med Ånds og krafts bevis» (1 Kor 2,4). I noen bibeloversettelser brukes begrepet «manipulering» istedenfor «overtalende ord». Begrunnelsen til Paulus var at troen «ikke skulle være grunnet på menneskelig visdom, men på Guds kraft» (1 Kor 2,5).

I all kristen virksomhet kan åndelig manipulasjon være en fare. Det skyldes rett og slett at vi er opptatt av Gud og hans vilje. I seg selv er det uproblematisk. Problemet er når vi tar Gud til inntekt for våre egne holdninger, vurderinger og meninger – og ikke gir andre frihet til å gjøre seg sine egne tanker og stille mer eller mindre gode spørsmål.

Bra å være tydelig. For noen uker siden ba Utsyns redaksjon, på NLMs nettsider, om tips til historier om åndelig manipulasjon. Flere tok kontakt med oss i den forbindelse. Noen fortalte om det de opplevde som eksempler på åndelig manipulasjon. Andre ville diskutere begrepsbruken og lurte på om alle oppfordringer fra en talerstol kunne bli betegnet som åndelig manipulasjon.

Vi er ikke i tvil om at åndelig manipulasjon kan foregå i våre sammenhenger. Det avdekket også arbeidsmiljøundersøkelsen blant de ansatte i NLM for noen måneder siden.

Samtidig er det mulig at noen blir så redde for å bedrive åndelig manipulasjon at de blir utydelige i sin forkynnelse og veiledning. Det er ikke åndelig manipulasjon å gi tydelig uttrykk for et teologisk ståsted, eller komme med en oppfordring til omvendelse. Men som i mange spørsmål er det viktig å vurdere ordbruk, balansere radikalitet med andre idealer, og vise reell respekt for andres integritet.

»
Det er ikke åndelig manipulasjon å gi tydelig uttrykk for et teologisk ståsted eller komme med en oppfordring til omvendelse.

FOTO: FOTOLIA / TRUBAT

Når staten overvåker og kontrollerer alt, er det ikke lett å leve som kristen. Operation World mener at antallet kristne i Nord-Korea er økende.

MAKTER IKKE Å UTRYDDE TROEN

I tre generasjoner har Nord-Koreas lederskap, på et svært brutalt vis, forsøkt å utrydde kristen tro. Like fullt vokser andelen kristne.

TEKST ESPEN OTTOSEN

I 70 år har Korea vært et todelt land. I sør er det demokrati. Der finner vi antagelig verdens største menighet, Yoido Full Gospel Church, med opp mot en million medlemmer. Over 30 prosent av befolkningen regner seg som kristne, og Sør-Korea er blant de landene i verden som sender ut flest misjonærer.

Før 2. verdenskrig var det også mye kristen virksomhet i Nord-Korea. Men nå regjerer diktatoren Kim Jung Un, barnebarnet til landets grunnlegger, Kim Il Sung, landet. Han kom til makten i 2011, og det er ingenting som vitner om bevegelse i mer demokratisk retning. I fjorten år har Nord-Korea toppet Åpne Dørers forfølgelsesliste (World Watch List).

STERK OVERVÅKNING. Kristne utsettes for forfølgelse mange steder i verden. Det spesielle med Nord-Korea er hvordan staten overvåker og kontrollerer alt.

– Jeg klarte å komme inn nord i landet for noen år siden, forteller Harald Endresen, informasjonsleder i Norea Mediemisjon. – Min kontakt inne i Nord-Korea sa det slik: «Det er 200 000 kameraer i denne byen». Poenget hans var at hver eneste innbygger er beredt til å rapportere til myndighetene hvis de ser noe kritikkverdige.

Harald Endresen kom inn i Nord-Korea gjennom Kina. Og selv om kristne i Kina kan møte problemer, og overvåkingen er betydelig i landet, er det å besøke Nord-Korea noe helt annet.

– Med en gang jeg kom inn i landet ble jeg tildelt en såkalt «Minder». Han var med meg over-

Årlig vekst i antall kristne i Nord-Korea
• 6 %

KRISTNE I NORD-KOREA

Nord-Korea har en befolkning på 25 millioner. Siden landet er så lukket, er det vanskelig å vite sikkert andelen kristne. Ifølge Operation World er det 300 000 protestantiske kristne i landet, og veksten er på hele seks prosent. På grunn av vanstyre har Nord-Korea blitt rammet av kraftig hungersnød flere ganger de siste årene.

alt. Det var totalt forbudt å snakke med folk, og jeg kunne ikke fotografere hva jeg ville. På vei ut av landet måtte jeg vise frem alle bilder, og jeg ville ha fått store vanskeligheter hvis jeg hadde lagt fra meg en bok, eller noe annet, uten akseptabel grunn.

STRAFFER FORELDRE. Å drive tradisjonell misjonsvirksomhet i Nord-Korea er umulig. Det finnes noen få kirker i hovedstaden. Disse bruker myndighetene for å kunne hevde at det finnes religionsfrihet, men realiteten er at kristne sees på som forrædere. Regimet forventer at befolkningen tilber sine ledere som om de var guder.

I sin årsrapport om forfølgelsen i Nord-Korea forteller Åpne Dører at det finnes eksempler på at barn forteller, for eksempel i

barnehage eller skole, at foreldrene er kristne. Det kan igjen føre til at foreldrene straffes.

– Derfor foretrekker mange foreldre å ikke fortelle barna deres noe om kristen tro før de er blitt eldre, skriver Åpne Dører i sin internasjonale rapport.

RADIOPROGRAM NÅR INN. Norea Mediemisjon har i flere år, i samarbeid med andre aktører, laget radioprogrammer som kan nå lyttere i Nord-Korea. Nylig møtte Harald Endresen avhopperen Jingga som ganske nylig kom seg til Sør-Korea.

– Det var sterkt å lytte til hennes historie. Hun kunne fortelle at hun i dyp hemmelighet hadde lyttet til kristne programmer. Dette hadde bidratt til at hun etter hvert ble kristen, forteller Endresen.

Jinga visste at mannen hennes var døpt, men redselen for angiveri er så sterk at hun ikke våget å snakke noe særlig med ham om at hun ønsket å bli kristen. Hun påpeker også at foreldre frykter at barna deres vil røpe at de er kristne. Det kan føre til at både barn og foreldre arresteres.

– Myndighetene i Nord-Korea har jobbet iherdig med å utrydde all kristen tro. Det er veldig sterkt at det ikke har latt seg gjøre, og sier mye om hvor sterkt mennesker holder fast på håpet i Jesu ord. Slik sett viser det sannheten i Romerbrevet 8 hvor Paulus understreker at ingenting kan «skille oss fra Kristi kjærlighet». Det gjelder for «trengsel eller angst eller forfølgelse eller sult eller nakenhet eller fare eller sverd».

TYRKIA

I vår kirke har fire mennesker kommet til tro de siste to månedene. Og en gruppe iranske konvertitter har tatt i bruk kirken vår til gudstjenester.
PASTOR RAMAZAN ARKAN I NY EVANGELISK KIRKE, ANTALYA

TANZANIA

Lærernes Misjonsforbund i Norge gir økonomisk støtte til utsendinger fra flere norske misjonsorganisasjoner. NLM får støtte til fem utsendinger. De to «nyeste» er Margunn og Geir Tore Salmelid. De er nå ute i sin fjerde periode i Tanzania.
FRA «MISJONSHILSEN», LM

«De prøvde å få meg til å konvertere til islam. Jeg sa at jeg heller ville helle bensin over meg og tenne på.»

JOSEFINE (81) FRA MOSUL, IRAK
(MAGASINET STEFANUS)

NORGE

Holocaustsenterets undersøkelser fra 2012 og 2017 viser at det er alvorlig antisemittiske holdninger i store deler av den norske befolkningen. Et faresignal er at holdninger til Israel og Midtøsten-konflikten påvirker våre holdninger til jøder generelt. Anti-israelisme kan utløse eller motivere til anti-semittisme.

CHRISTIANITY TODAY

FRA GEOMETRI TIL TEOLOGI

MISJONÆRBREV

fra Stor-Kinaregionen

Hvem:

Stephen Huang, 31 år

Familie:

gift med Xinrou. De har tre barn i alderen fire måneder til tre år.

Hva: Teologistudent

Hvor:

Hsinchu, Taiwan

Nå går det i lignelser, ikke ligninger for den høyt utdannede mattelæreren Stephen Huang som hadde en god stilling i videregående skole. Prestekallet kom konkret og uventet.

TEKST MEIKEN BUCHHOLZ

Til sommeren avslutter Stephen sin presteutdanning ved China Lutheran Seminary (CLS) på Taiwan og begynner som ungdomsmedarbeider i Åndelig-Lys-kirken (Fredsgata) i Taipei. Som prestesønn vokste han opp i byen Ilan nordøst på Taiwan. Stephen studerte matematikk ved et av Taiwans beste universiteter og ble lærer i videregående. Han fikk ros og respekt i jobben.

– Hvorfor sluttet du som lærer for å bli prest – det betyr jo tap av sosial status, lavere lønn og økonomisk usikkerhet?

– Overgangen til studenttilværelsen i hovedstaden Taipei var stor. Hjemme på Ilan hadde livet vært enkelt og trygt, forteller Stephen. – Det var skole, familie og menighet som preget livet. For meg var det selvfølgelig å være kristen og delta i menigheten, men da jeg flyttet til Taipei for å studere kom jeg til en verden full av muligheter!

GUD «SLIPTE KNIVEN». Det er vanlig at studenter organiserer fritidsaktiviteter, alt fra idrett, musikk, kunst, diskusjons-klubber osv. Stephen var aktiv, blant an-

net i ei musikkgruppe. – Før var jeg tilbakeholden, nå ble jeg mer utadrettet og fikk positiv bekreftelse på det jeg organiserte. Men kristen tro og fellesskap med kristne var lite viktig for meg, forteller han.

Sommeren før han begynte som lærer var han hjemme. Plutselig fikk han lyst til å være med som leder på en kristen ungdomsleir – slik han hadde vært da han gikk på videregående. Dette ble første skritt tilbake til menighetsliv og aktiv kristen tro.

Da han fikk lærerstilling i byen Taoyuan gikk han til den lille menigheten som tilhører NLMs samarbeidskirke. Han spurte om de hadde grupper for unge voksne eller et kor. Bibelkvinnen svarte: «Bare hvis du starter det!» Og slik ble det.

– Da jeg fortalte min mor at jeg som universitetsstudent hadde vært lite trofast mot menigheten og troen på Jesus, sa hun noe viktig: – Se på de fire årene borte fra menigheten og troen som en tid Gud brukte til å «slipe kniven». Nå får Gud bruke «kniven».

ET UVENTET KALL. – Prestekallet kom veldig konkret

China Lutheran Seminary (CLS)

Seminaret utdanner medarbeidere til menigheter hovedsakelig på Taiwan. De tilbyr seks studieprogrammer og har omtrent 60 fulltidsstudenter. Seminaret har sterkt misjonsfokus og tilbyr kvelds-kurs flere steder på øya. Meiken Buchholz, som er bosatt i Tyskland, underviser ved CLS 3–4 måneder hvert år.

Stephen Huang studerer ved China Lutheran Seminary i Taiwan. Her er han sammen med kona Xinrou og de tre barna. FOTO: PRIVAT

Ilan-sletta i Taiwan der Stephen Huang vokste opp.
FOTO: ALISE TJELTA HAALAND

og uventet, forteller Stephen. – Jeg ledet en gudstjeneste i menigheten hvor biskopen vår talte. Han kjenner meg fra barndommen og studietiden. Han spurte om jeg kunne tenke meg å bli prest, fordi kirken trengte nye ledere! Jeg tok det som en oppmuntring, men følte at Guds plan for meg var å være kristen lærer og frivillig i menigheten. Sammen med en annen lærer organiserte vi kristne aktiviteter for elever og lærere. Som klasselærer kunne jeg hjelpe hele familier.

– Men etterhvert innså jeg at det meste av tiden gikk med til å få matematikk inn i elevenes hoder – et fag få er interessert i, men pugger for å få gode karakter i opptakseksamen til universitetet. Ønsket om å bruke hele tiden min på mennesker og evangeliet ble sterkere, forteller Stephen. – Kona og jeg ba over det i nesten to år før vi var sikre at dette ikke bare var noe som jeg hadde lyst til, men at det var Guds kall for oss.

Nå skal Stephen snart ut i fulltidstjeneste. Takk og be for ham og familien.

HVERDAG

INGER MELBØ STRANGSTAD

Forsamlingsarbeider, Lillehammer

KAREN COLBAN HOEL
• NARVE JONAS NYSTØYL
• INGER MELBØ STRANGSTAD
JENS ESPELAND

Hilsninger fra himmelen

Har du godt syn? Noen har det, andre har ikke og trenger hjelpemidler for å se bra, mens andre igjen ser bare det de vil se uansett. Selv er jeg godt fornøyd med og takknemlig for mitt syn. Jeg har ingen briller eller linser og tror selv jeg ser det meste som er verdt å få med seg. Likevel har jeg de siste dagene gått og grublet over nettopp det å se; Hva ser jeg og hva ser jeg ikke? Grunnen til det hele er en kommentar fra en klok dame. Hun sa: «Se etter hilsninger fra himmelen»

En enkel solstråle. Gud taler til oss på så mange måter. Han taler til oss gjennom ordet sitt. Noen ganger kan jeg lese uten at jeg synes jeg får så mye ut av det der og da, andre ganger leser jeg meg glad, takknemlig, trøstet, eller kjenner på følelse som anger. Uansett, jeg vet at hans ord er levende og at det er bra for meg å ta det til meg jevnlig.

Men Gud taler til oss også på andre måter. Det kan være at vi våkner med en sang i hodet, eller en tanke som detter ned i oss. Det kan være noen som sier noe til oss, naturen eller et bilde vi ser som taler til oss som en hilsen fra Gud.

En gang livet hadde fart hardt med meg og sorg og mismot var det som dominerte, var jeg ute i kaldt og grått vær. Kaldt og grått var det på innsiden av meg også, men så var det en enkel solstråle som banet seg veg gjennom sky-

get og traff meg. Jeg kan fortsatt se den for meg og kjenne følelsen den ga meg. For meg ble det en hilsen fra himmelen, fra Gud om at jeg ikke var glemt.

Hjelpemidler. Jeg tror Gud gir oss mange hilsninger fra himmelen og på mange ulike måter, men jeg tror også at det er mange av dem jeg ikke får med meg, rett og slett fordi jeg ikke ser. Får du dem med deg? Når vi ser dårlig, kan vi trenge hjelpemidler for å se bedre. Det å be Gud om hjelp til å se og bli flin-

«Når vi ser dårlig, kan vi trenge hjelpemidler for å se bedre.»

kere til å prate med hverandre om hilsningene fra himmelen, gjør oss mer bevisste og hjelper oss til å se. Kanskje skal du tørre å tro at den sangen du plutselig går og nynner på, kan være en hilsen fra himmelen, en hilsen fra Gud til deg?

Jeg vet ikke hva slags syn du har, men hvis du bare ser det du selv vil se, håper jeg du bestemmer deg for at du vil se hilsninger fra himmelen. Det tror jeg kan gjøre dagen både spennende, oppbyggelig og god.

Det ble en lang sorgprosess og et nederlag for Elisabeth Lillebø Sæth som måtte gi opp misjonstjenesten i Elfenbenskysten.

FOTO: NOREA

ET HERJET KALL

Da familien Sæth endelig hadde fått etablert seg som misjonærer, satte Elisabeths helse en brå slutt for tjenesten i Elfenbenskysten.

TEKST ANDERS ARTMARK AANENSEN

ELISABETH LILLEBØ SÆTH

Koordinator for
Håpets kvinner i
Norea mediemisjon

Alder: 41 år

Familie: Gift med Jostein
og har barna Simone (10)
og Lydia (9)

Fra: Vanylven på
Sunnmøre

Bor: Birkenes, nordøst for
Kristiansand

Jostein og Elisabeth Lillebø Sæth skulle bare hjem på ferie sommeren 2010 med barna, men overgangen fra fuktig varme i Abidjan til tåke og kulde på Sunnmøre ble brutal for Elisabeths kropp.

– Jeg hadde kjent på leddgikten før ferien, og da vi kom til Sunnmøre ble jeg skikkelig dårlig. Da jeg ikke kom meg opp igjen fra gulvet etter å ha lekt med datteren min, skjønte jeg at det var alvorligere enn jeg hadde ville innrømme. Revmatologen bare lo av meg da jeg ba om medisiner for å dra tilbake, forteller Elisabeth.

TIDLIG MISJONÆRKALL. Hun er vokst opp på Sunnmøre med misjon og bedehus. Onkelen og tanta var misjonærer i Tanzania. Å reise ut var en tanke som modnet fram i ung alder.

– Da Egil Grandhagen på generalforsamlingen på Lillehammer i 1994 snakket om den tyrkisktalende befolkningen i Sentral-Asia, så tenkte jeg at dit skal jeg, sier Elisabeth som den gang var 17 år.

Hun kjente på en nød for muslimene og ville være med og dele evangeliet med dem. Men veien mot Vest-Afrika og de muslimske folkegruppene der begynte mer tilfeldig.

– Jeg studerte engelsk i Harstad, men leddplager gjorde at jeg måtte avbryte studiene. Der traff jeg Edgar Gamst Kristoffersen som skulle til Elfenbenskysten som misjonærer, og jeg ble med dem på språkskole for å passe barna.

VEIEN UT. Veien gikk videre til Kristiansand hvor hun studerte fransk, engelsk, kristendom og kommunikasjon.

– Da var jeg blitt sikker på at jeg ville bli misjonær. Jeg ba om en mann som hadde kall til å bli misjonær, sier hun.

Da hun traff Jostein, falt flere brikker på plass. Han var misjonærbarn og de delte kallet om å dra ut. Høsten 2005 reiste Elisabeth og Jostein til Fjellhaug for et ettårig misjonærforbereidende kurs.

– Selv om vi visste at å reise ut ikke bare var enkelt, så ville vi være ute som misjonærer så lenge som mulig. Det var dette vi hadde drømt og bedt om så lenge, sier hun.

Etter språkstudier og noen måneder i Mali, kunne de endelig reise til Abidjan etter å ha vært på vent på grunn av politiske uroligheter.

– Det var bare så fantastisk å komme til Elfenbenskysten. Etter tre år «på vei», så skulle vi få lov til å begynne å sette røtter, sier Elisabeth.

DEN KNUSTE DRØMMEN. Men så kom det fatale tilbakefallet av leddsykdommen.

– Jeg kunne ikke reise tilbake fordi medisinen jeg fikk svekker immunforsvaret. Kanskje

*«Jeg har hatt mange
«hvorfør?» og fått se Gud
som en pappa som jeg kan
dundre på brystet og så
fått grine ut hos.»*

høres det litt rart ut at det var uventet da jeg hadde levd med sykdommen så lenge, men jeg hadde nok tenkt at Jesus jo ville dette for oss og at det da skulle gå fint, sier hun.

Mens den lille familien strevde med å etablere seg på bar bakke i Norge, herjet tankene i Elisabeths hode.

– Det ble en lang sorgprosess og et nederlag. Dette var det vi klarte og hva tenker misjonsfolket nå? Jeg har hatt mange «hvorfør?» og fått se Gud som en pappa som jeg kan dundre på brystet og så fått grine ut hos, sier Elisabeth.

FREMDELES MISJONÆR. I dag har familien fått etablere seg i Birkenes. Både Elisabeth og Jostein har fått en meningsfull tjeneste i Norea rett mot deres prosjekter i utlandet.

– Nå kan jeg se tilbake og si at Gud ikke sviktet oss eller at vi ikke sviktet kallet. Nå får jeg være en misjonær gjennom å støtte opp lokale som står i fronttjenesten. Jeg erfarer at kallet til tjeneste ikke er begrenset til geografi eller tidspunkt. Det er en livsinnstilling og ikke avhengig av hvor du er, sier Elisabeth.

MINIANDAKT

KVA KJÆRLEIK ER

Eit bilete frå ein teikneserie står for meg. Ein husbond kjem heim og blir møtt av ein ventande hund som viser stor glede over at venen hans endeleg er heime. Hunden viser uhemma begeistring og kjærleik utan atterhald. Teksten var om lag slik: «Dersom eg veit kva kjærleik er, er det på grunn av deg» (Hermann Hesse).

Bibelen møter oss med ein bodskap om kjærleik som er utan atterhald og uendeleg. Biletet i teikneserien vart ein tankevekkjar, men ligg på eit anna nivå. Kjærleiken som førde Jesus inn i lidinga og døden, var omsorg for meg og for alle. Jesaja 53,6: «Vi fór alle vilt som sauer, vi vende oss kvar til sin veg. Men Herren let råka han det som vi hadde skuld i alle.»

«Bibelen møter oss med ein bodskap om kjærleik som er uten atterhald og uendeleg.»

Kontrasten blir sterk når eg erkjenner kor mykje livet mitt eigentleg kretsar om egne meir og mindre nødvendige behov. «Eg har vel rett til det og det», seier tanken min. Og engasjement for andre – og for misjon – blir justert etter korleis det høver. 1 Tim 2,5–6 talar om han som gav seg sjølv som ein løysepengje for alle. «Din kjærlyghet har bundet deg, å få meg løst igjen», syng Brorson. Veit eg kva kjærleik er, så er det på grunn av deg, gode Frelsar!

EGIL SKUTLABERG

FRA BIBELN:

1 Tim 2,5–6

HVA ER ÅNDELIG MANIPULERING?

NLMs arbeidsmiljøutvalg har definert åndelig manipulering som:

En person med åndelig eller formell posisjon overtaler eller presser ved hjelp av åndelig språk eller referanseramme en annen person til å bli en brikke eller gjenstand for denne personens eller organisasjonens behov. Dette kan gjerne skje i en atmosfære hvor det er lite plass til egen refleksjon og hvor enkeltmenneskets unike verdi ikke blir tatt hensyn til.

I SAKEN MØTER DU:

John Næss er pensjonist med bakgrunn fra Kristelig Gymnasium og Sagavoll. Han er i dag engasjert i bønnearbeid i Nittedal.

Kari Margrethe Solvang er leder i NLMs personalavdeling og ansvarlig for gjennomføringen av NLMs arbeidsmiljøundersøkelse.

Arne Tord Sveinall, instituttlektor ved Institutt for Sjelesorg, Modum Bad, er ekspert på tematikk knyttet til sekter og åndelig manipulasjon.

«Synne» er en kvinne i 30-årene som blant annet har arbeidet som misjonær.

MANIPULERT I JESU

«Vi måtte ikke nærme oss huset deres og barna våre fikk ikke dra i bursdagsselskap til dem.»

JOHN NÆSS,
TIDLIGERE MEDLEM I
MENIGHETEN
«KRISTNE I ASKIM»

NAVN

Menighetsdrømmen til John og Ingjerd Næss ble et årelangt mareritt med maktkamp og manipulering. Både enkelthistorier, og en undersøkelse blant ansatte, viser at åndelig manipulering også foregår i NLM.

TEKST **HÅGE A. AASMUNDVEIT**
OG **ANDERS ARTMARK AANENSEN**

I 1981 flyttet ekteparet John og Ingjerd Næss fra Nittedal til Skiptvet i Østfold. De lengtet etter en levende menighet og ville bli med i den lille frie forsamlingen «Kristne i Askim».

– Jeg hadde tenkt å bli prest, men opplevde at kirken ikke representerte det jeg så på som en levende menighet, forklarer John Næss.

KRITIKK FOR OVERVEKT

Prestesønnen og kona hadde besøkt forsamlingen en del ganger og møtt pastor og mange blide ansikter i sitt nye fellesskap som talte 30-40 personer. Ekteparet fikk også med seg venner fra Nittedal.

– Da vi hadde etablert oss i Askim begynte pastorparet å ta opp ting de så på som problematisk i vårt liv. Det ble brukt mot oss at vi hadde kjøpt en brudekjole som kostet 1000 kroner til kona. Jeg fikk imot meg at jeg alltid har slitt med litt overvekt, og i lange perioder ble jeg holdt utenfor guttefellesskapet i forsamlingen, sier Næss.

Han mener det var en klar strategi fra pastoren og kona.

– De brukte våre svake punkter og vår lengsel etter menighet mot oss. På den måten gjorde de

1.

1. Avisoppslag fra tiden i Askim.

2. Tiden i «Kristne i Askim» satte dype spor og krevde mange år med bearbeiding, forteller

John Næss. Han og kona Ingrid var i menigheten i sju år.

FOTO: ANDERS
ARTMARK AANENSEN

Kari Margrethe

Solvang leder i NLM Personal, forteller at 11 prosent av respondentene i arbeidsmiljøundersøkelsen i NLM sier at de har opplevd åndelig manipulasjon. En tredjedel av dem forteller at det har skjedd det siste året.

FOTO: SILJE MÅSEIDE

oss sårbare. Pastoren brøt ned folk én etter én for så å bygge dem opp igjen. Han beklaget aldri noe, og alle problemer lå hos noen andre, forklarer Næss.

KRAV OG KONTROLL

Pastorparet krevde en voldsom dugnadsinnsats og pengegaver som gikk til egen vinning.

– De fikk folk til å passe barna og stadig gjøre dem tjenester. Medlemmene i menigheten brukte i en periode to–tre kvelder i uka, samt hver lørdag, på å pusse opp et stort hus som ekteparet kjøpte. Senere ble huset solgt med milliongevinst, forteller Næss.

Han husker spesielt én episode.

– Jeg skulle i bryllup til min søster, og ba om å få komme tre timer senere til den faste dugnaden. Ønsket ble avvist ved at pastoren viste til Jesu ord om at de døde skal begrave de døde.

– *Hvordan kunne du gå med på å bli behandlet slik?*

– Jeg tror overtaket han hadde på oss lå i at vi ikke hadde noe alternativ. Vi hadde gått ut av Dnk og flyttet fra hjemstedet. Hvor skulle vi gå? Dessuten var de veltalende, overbevisende og flinke til å få det til å føles som at feilen lå hos deg, sier Næss.

Pastorparet styrte også i stor grad hvilke meninger som var lov å uttrykke.

– De hadde samtaler med alle rundt seg og fortalte hva vi skulle si og hva vi skulle tenke. Av og til var det konkrete situasjoner der de ønsket at vi skulle si noe spesielt, men det måtte ikke komme ut at det kom fra dem, forteller Næss.

TUNG VEI UT

Etter en stund begynte noen sentrale medlemmer

«Plutselig begynte alle de som hadde lovet å hjelpe til å melde avbud.»

JOHN NÆSS,
TIDLIGERE MEDLEM I
MENIGHETEN
«KRISTNE I ASKIM»

2.

å trekke seg ut fra forsamlingen, og da ble de raskt stemplet som fiender.

– De gikk fra å være gode eksempler til djevelens barn. Vi måtte ikke nærme oss huset deres og barna våre fikk ikke dra i bursdagsselskap til dem, sier han.

Det var slike ting som fikk Næss og kona til å revidere engasjementet i fellesskapet. Han møtte en av vennene sine i forsamlingen for å diskutere hva som egentlig foregikk.

– Pastoren skjønnte at noe skjedde med oss, og samme dag samlet han sine tropper for å diskutere hva de skulle gjøre, forteller Næss.

Det straffet seg hardt. Ekteparet hadde kjøpt et nytt hus på oppfordring fra forsamlingen. I den forbindelse hadde fellesskapet lovet å hjelpe til med

dugnad, og hustaket var fjernet.

– Huset sto åpent mot himmelen, og plutselig begynte alle de som hadde lovet å hjelpe til å melde avbud. Det var helt krise, og hadde ikke én forbarmet seg over oss og hjulpet til med å legge presenning på taket, kunne huset blitt totalskadet, forteller Næss.

Ikke lenge etterpå brøt ekteparet med forsamlingen og flyttet tilbake til Nittedal. Det hadde vært syv kostbare år i Askim.

– Det satte dype spor og krevde mange år med bearbeiding. Jeg kunne drømme om episoder fra den tiden og våkne opp gråtende. Heldigvis var vi flere som hadde brutt ut, og vi kunne snakke sammen. Det var også viktig for meg å forstå, og derfor leste jeg veldig mye

om psykopati og narsissisme, sier han.

Næss er glad han hadde mye åndelig ballast som ikke var knyttet til «Kristne i Askim».

– Jeg tror det er verre for dem som blir kristen i en slik sammenheng. Hele troen kan da være bygd rundt en leder og en menighet som man bryter med, sier Næss.

MANIPULASJON I NLM

Hva så med NLM-miljøer? Arbeidsmiljøundersøkelsen i NLM tok opp åndelig manipulering for første gang i 2017. 38 ansatte sier de har opplevd at en NLM-ansatt har utøvd åndelig manipulasjon. Det utgjør 11 prosent av respondentene.

– Det mest overraskende var at en tredel

av disse svarer at det har skjedd det siste året, og at de aller fleste av tilfellene er fra nyere tid. Kanskje er det lett å tenke at dette er noe som hører til i fortiden eller i andre miljøer, sier Kari Margrethe Solvang, leder i NLM Personal.

Hun understreker at det ikke var noen konkrete tilfeller som førte til at temaet ble inkludert i undersøkelsen.

– Undersøkelsen ble utformet etter at åndelig manipulasjon var blitt satt på dagsorden av TV-serien «Frelst» og andre historier. Det er naivt å tro at det ikke kan ha foregått i våre sammenhenger, og ved å inkludere det i undersøkelsen ville vi starte en samtale om dette, forklarer Solvang.

«Vi skal være oppmerksomme på øyeblikket når ikke alle typer spørsmål er lov å stille, eller det ikke er lov til å føle hva som helst. Da bør det ringe noen bjeller.»

ARNE TORD SVEINALL,
INSTITUTTLEKTOR VED INSTITUTT FOR
SJELESORG, MODUM BAD

Arne Tord Sveinall, instituttilektor ved Institutt for Sjelesorg, Modum bad, er ekspert på tematikk knyttet til sekter og åndelig manipulasjon.

FOTO: LEIF THOMAS
GJERDE

Som følge av resultatene i arbeidsmiljøundersøkelsen, vil NLM legge til rette for samtaler om åndelig manipulering.

– Vi utarbeider et opplegg til samtale. Det skal tas opp på fag- og stabssamlinger både på misjonsfeltene, i regionene og sentralt. Mange har allerede satt av tid til å behandle temaet. Vi håper det ut av dette kommer gode og åpne samtaler, fortsetter Kari Margrethe Solvang.

HEMMEIGE BIBELSTUDIER

Utsyn har på ulike måter søkt etter historier om åndelig manipulasjon. Vi har ikke funnet tegn på at vi står overfor et utbredt problem i NLM. Noen har fortalt om kritikkverdige forhold, men ønsker ikke at vi skal skrive om dette fordi de ligger for nært tilbake i tid.

Flere av de vi har snakket med har pekt i retning av en tidligere og nå avdød lærer på Fjellhaug som ved flere anledninger knyttet en liten flokk studenter rundt seg. De ble samlet til hemmelige bibelstudier som studentene ikke fikk fortelle om.

– Han valgte ut studenter som var innadventde og litt usikre, og som ikke var sterke personligheter. Gjennom private bibelstudier fikk han manipulert studentene i en veldig konservativ retning. Veldig mye ble åndeliggjort som egentlig lå på et menneskelig plan, sier en student som var tett på læreren.

Blant annet ble det problematisert at Fjellhaug skulle arrangere loppemarked.

I gruppen var det et stort fokus på «rett» lære, og det ble tegnet et sterkt fiendebilde mot dem utenfor som ikke var konservative nok. Læreren skapte en sterk indre justis der de som uttrykte samme meninger som han selv ble løftet opp, mens de som tenkte noe annerledes risikerte å bli frosset ut. Det ble rett og slett dannet en fraksjon innenfor NLM som var kritisk til «utglidning» i organisasjonen og på Fjellhaug.

Andre studenter og lærere reagerte på dette, og vedkommende sluttet etter hvert som lærer, men fortsatte som ansatt i NLM.

DJEVELEN PÅ ALLIDRETTE

En annen historie er fra en møteuke på en av NLMs videregående skoler. Et team fra bibelskolen på Fjellhaug skulle dit i praksis, og delta på møteuke med en profilert forkynner. Studentene fikk i begynnelsen delta på møtene med vitnesbyrd, sang og informasjon om bibelskolen. De gjennomførte også allidrett for elevene på skolen. Plutselig opplevde de å få mindre plass i møtene. Til slutt fikk de kun ha informasjon om bibelskolen.

Først i møte med noen av elevene på skolen forstod teamet årsaken. Forkynneren hadde møtt opp til allidrettssamlingen, men snudde i døra da han hørte musikken, som var en blanding av kristen og sekulær popmusikk. Forkynneren gikk deretter til skolens elever og uttrykte at han hadde opplevd den ondes nærvær i gymsalen.

KRAVET OM VITNESBYRD

«Synne» forteller om sin erfaring fra en annen videregående skole eid av NLM.

– I vennegjengen var det en klar forståelse av at du skulle delta på alle møtene for å være kristen nok, sier hun.

En tidligere og nå avdød lærer på Fjellhaug knyttet til seg en liten flokk studenter. De ble samlet til hemmelige bibelstudier som studentene ikke fikk fortelle om. FOTO: TORGEIR HENDEN

Men det holdt ikke bare å delta på møtene. Den litt beskjedne og stille «Synne» opplevde et tøft press.

– Det var viktig å vitne på møtene. Gjorde du ikke det, var det djevelen som dyttet deg bort fra Gud. En i gjengen lagde et skriv med tips og råd om hvordan jeg skulle holde vitnesbyrd, forteller hun.

Kanskje ble det hele gjort med gode intensjoner, men hun reagerte ganske kraftig på språkbruken.

– Jeg reagerte mest på at de trakk fram djevelen. Jeg fikk forståelsen av at djevelen dro i én retning mens Gud dro i den andre, og at jeg ikke fulgte Guds vilje, forklarer «Synne».

Og selv om en klassisk autoritetsperson ikke var inne i bildet, oppfattet hun likevel at en åndelig autoritet lå bak presset.

– Jeg opplevde at han som skrev brevet hadde en autoritet. Han var den som reiste seg oftest på møter, stod mest fram og ledet møter. Han var også godt likt blant lærerne på skolen, sier kvinnen som nå er i 30-årene.

– Til slutt kom jeg til et punkt der jeg ikke taklet det mer. Jeg trakk meg ut av gjengen. Da

begynte de å be for meg og ga uttrykk for at jeg var kommet på avveier. Heldigvis fant jeg nye venner på skolen, sier «Synne».

RADIKALITET

Arne Tord Sveinall, instituttleder ved Institutt for Sjelesorg, Modum Bad, er ekspert på tematikk knyttet til sekter og åndelig manipulasjon, og har hentet mye inspirasjon fra psykolog Grethe Nordhelle. Han mener åndelig manipulasjon kan oppstå i alle sammenhenger der det er autoritetsutøvelse og sårbare mennesker – også i lavkirkelige miljøer.

– I NLM har det vært en tradisjon for radikalitet. Hvordan kan mennesker ivareta midt oppi dette?

– Radikalitet er i utgangspunktet en fin ting. Det betyr at mennesker vil noe med livet sitt. Utfordringen er når radikaliteten blir en norm. De som er radikale har en tendens til å lage noen mønster for hvordan man egentlig skal være. Da oppstår gjerne det vi kan kalle for «prestasjonsfelleskap», svarer Sveinall.

ÅNDELIG MANIPULASJON MER KRAFTFULL

Arne Tord Sveinall mener åndelig manipulasjon er verre og mer kraftfull enn sekulær manipulasjon.

– For det første har en åndelig manipulator sterkere virkemidler for å legitimere sin autoritet. Den kan for eksempel bruke setninger av typen: «Meg har Gud vist» eller «Gud har sagt til meg at ...». Det kan også være litt mer skjult: Å la andre få den forståelsen at det som autoriteten nå mener, det har han fra Gud, direkte eller indirekte, forklarer han.

– For det andre har en åndelig manipulator langt sterkere sanksjonsmuligheter. Den kan lokke med himmel og true med helvete.

– For det tredje er det veldig vanskelig å etterprøve. Mennesker som vi tror går Guds vei vil vi gjerne ha tillit til. Men den tilliten gir dem også ganske stor makt, understreker han.

SKYLD OG SKAM

– Hvilke metoder kan en åndelig manipulator benytte seg av?

– En åndelig manipulator kan skyldbelegge, skambelegge, «love-bombe» og ignorere, svarer Sveinall og forklarer:

– Å skyldbelegge er en sterk manipulativ metode. Det kan være noe en barnearbeider i en forsamling møter på i det hun vil trekke seg fra vervet. «Du vil vel at barn skal få høre om Jesus?» kan den manipulative lederen si. Da skjer det en fokusendring mot samvittigheten til barnearbeideren. Med skyldfølelsen kommer et soningsbehov. Dermed sier kanskje barnearbeideren ja til ett år til og brenner seg ut.

– Når det gjelder å skambelegge, så dukker det gjerne opp noen hersketeknikker. Én type hersketeknikk er det vi kaller «falske enten/eller». Jeg tenker på et spørsmål som ble stilt i en del kristne kretser for en god del år siden: «Sier du nei til EU eller åpner du opp for Antikrist?» Dermed sier man at bare det ene valget er åndelig holdbart. En annen type hersketeknikk, som også finnes i kristne miljøer, er latterliggjøring. «Tenk at jeg skulle få høre sånne synspunkter på vårt årsmøte! Det hadde jeg virkelig ikke trodd.» Den som har fremmet disse synspunktene blir gjort liten, forklarer han og legger til:

«De hadde hoppet av et kristent fellesskap i Oslo og fortalte at i deres menighet var det sånn at når de hadde kirkekafe så spiste og drakk pastorparet av porselen, mens de andre hadde papp.»

ARNE TORD SVEINALL,
INSTITUTTLEKTOR VED
MODUM BAD

Åndelig manipulasjon kan oppstå i alle sammenhenger der det er autoritetsutøvelse og sårbare mennesker – også i lavkirkelige miljøer, understreker **Arne Tord Sveinall**, instituttilektor på Modum bad. **FOTO: LEIF THOMAS GJERDE**

– Vi skal være oppmerksomme på øyeblikket når ikke alle typer spørsmål er lov å stille, eller det ikke er lov til å føle hva som helst. Da bør det ringe noen bjeller.

SMISKING OG IGNORERING

– En annen manipulativ metode er å «love-bombe», eller å smiske. Det vil si å sette en annen person i en posisjon der han blir litt nummen av oppmerksomhet. Forskjellen på «love-bombing» og omsorg er at «love-bombing» setter mennesker i gjeld. De blir satt i en gjeldsposisjon som gjør at det senere blir vanskelig å si nei. Omsorg setter aldri mennesker i gjeld, forklarer han.

– Det går også an å ignorere. Da hersker man med sin taushet. Blikket er en effektiv manipulasjon. En person du bare ser det hvite i øynene på har ganske stor makt. Kroppsspråk og det å overse er en effektiv manipulasjonsmetode, understreker han.

– *Er det bare sterke autoritetspersoner som kan utøve åndelig manipulasjon?*

– Nei, det kan komme fra forskjellige hold. Manipulatoren kan også stå i en underlegen maktposisjon. Man kompenserer ved å spille dum, gråte eller lignende. Det gir en appell om oppmerksomhet, om å bli synes synd på eller å være enig med. Martyren har mye makt, svarer han.

– Manipulasjonen kan også komme fra en nøytral maktposisjon. Det skjer når ytre for-

ventninger blir indre forventninger. Det er et slags utydelig kollektiv, noen «dominerende andre», som bidrar til å manipulere.

UTNYTTER SKAPT BEHOV

– *Hvordan gjenkjennes åndelig manipulasjon?*

– Noe av det som kjennetegner det meste av manipulasjon, er at man skaper et behov som så kan utnyttes. Et eksempel som man kan finne innen all type åndelighet, også norsk lavkirkelighet, er det vi kaller for «miljøkontroll». Da sier man, for eksempel: «Du kan selvfølgelig reise hjem til jul, men er du sikker på at det er så lurt? Skulle du ikke helst være sammen med oss akkurat nå?» Altså, man skaper et behov som i sin svakhet kan utnyttes. Det som skjer med sånn tankekontroll er at man i prinsippet står fritt, men hvis man benytter seg av sin frihet, så blir det feil, sier han.

– Jeg ønsker også å lage et skille mellom det som er galt og det som er uklokt. Det er mye større mulighet for manipulasjon i det som er uklokt enn det som er galt. Det gale er ganske lett å avsløre. Det ukloke er noe mer diffust.

– Jeg intervjuet en mor og en datter for Brennpunkt en gang. De hadde hoppet av et kristent fellesskap i Oslo, og fortalte at i deres menighet var det sånn at når de hadde kirkekafe så spiste og drakk pastorparet av porselen, mens de andre hadde papp. Det var også sånn at pastorens barn ble kjørt

til skole i privatbiler av menighetens medlemmer, mens de samme menighetens medlemmers barn tok bussen. Er det galt? Nei, kanskje ikke. Men er det klokt? Nei, det er definitivt uklokt.

TRE TESTSPØRSMÅL

– Det er tre testspørsmål man kan stille for å oppdage manipulasjon. For det første: Hva er det egentlig personen vil ha gjennomført? For det andre: Hvilken frihet blir man gitt? Har man frihet til å ta forskjellige valg eller er det sånn at i det øyeblikket man gjør et valg, så blir man åndelig nedvurdert og får en opplevelse av at man ikke går Guds vei? Da snakker vi ikke her om helt tydelige, teologiske trosspørsmål. Men vi snakker om måter å være sammen på, organisasjonsstruktur, atferd og så videre. For det tredje: Hva skjer hvis man velger noe annet? Hva er da «straffen»? Blir man gjort liten? Hva skjer når alt kommer til alt?

– Det sunne fellesskapet tåler samtalen, tåler tvilen og at vi er forskjellige som mennesker. Det bruker ikke metoder som gjør at man opplever seg liten. I samtale med den sunne autoriteten har man en opplevelse av at man går oppreist ut av samtalen. Vi må hjelpe hverandre til å få samtalen ned på gulvet. Det handler om å få sensurapparatet ned på bakkenivå. Det tenker jeg er vesentlig, avslutter han.

Stopp ID-tyven

Sammen med oss.

150 000 normenn har vært utsatt for identitets-tyveri, og problemet er stadig økende. Nå får alle som har innboforsikring hos Knif Trygghet også **gratis ID-sikring**.

Om du blir frastjålet bankkort eller koder, tar vi den krevende ryddejobben sammen med deg, og står til rådighet hele døgnet med råd og hjelp.

Det kan vi forsikre.

For mer informasjon, ring oss på **23 68 39 00**, send en e-post til privat@kniftrygghet.no, eller sjekk kniftrygghet.no

BØNNEEMNER

Mandag: Be for NLMs arbeid i Stor-Kina. Be om bevissthet blant kinesiske kristne til å kryse grenser for å dele evangeliet.

Tirsdag: Be om at mange nye svarer ja til tjeneste i misjonen, både som ansatte og frivillige.

Onsdag: Be for misjonærbarna. Be om trygghet og god helse.

Torsdag: Be for NLMs barne- og ungdomsskoler. Be om en god semesteravslutning, både for elever og ansatte.

Fredag: Be for arbeidet i NLMs regioner. Be for tillitsvalgte, ansatte og misjonsfelleskapene.

Lørdag: Be om at NLMs barnehager får gi barna omsorg, trygghet og et sant bilde av Jesus. Be om frimodighet for de ansatte.

Søndag: Be for NLMs generalforsamling. Be om gode forhandlinger og avgjørelser som vil tjene Guds rikes arbeid.

Utsyn kommer 16 ganger i året
Pris: kr 540
Ungdomspris*: kr 378 (*under 26 år)
Utlandet: kr 324 i portotillegg
Kontonummer: 8220 02 90905

Bestilles i Utsyns abonnementsavdeling. Abonnementet går til det blir oppsagt. Utsyn kan også bestilles på cd.

ISSN: 0802-1716

Annonsepriser:
 kr 10,00 (kr 15,00 i Utsyn med regionsider) per spaltemillimeter på annonseside.

FOTO: ØYVIND GANESH EKNES

STOR-KINA

Månedens misjonsfelt

NLM startet arbeidet i Kina i 1891. Siden har det skjedd store endringer både i arbeidet og i området. Stor-Kina omfatter NLMs virksomhet i Kina med Hongkong og Macao, samt Taiwan.

Arbeidet blant kineserne har alltid vært prioritert i NLM. I mange år var det misjonærer i Kina, og etter revolusjonen i 1949 fortsatte NLM blant kinesere både på Taiwan, i Hongkong og Macao.

Nå har arbeidet på disse feltene nådd en fase der etablerte nasjonale kirker har tatt over ansvaret, og misjonærene er integrert i kirkens arbeid.

Les mer og se film om månedens misjonsfelt på nlm.no.

VOKSENDE MISJONSGLØD I NASJONALE KIRKER

Det var mye å glede seg over da misjonærene i Sør-Amerika møttes i Arequipa i slutten av mars, selv om året som er tilbake lagt hadde sine utfordringer.

FOTO: PRIVAT

20.–22. mars ble årets misjonærkonferanse for Sør-Amerika holdt på SETELA i Arequipa, med 24 misjonærer og inviterte til stede. Det er fint å komme sammen, få åndelig påfyll, utveksle erfaringer og se fremover sammen.

Som ny på feltet er de ulike rapportene et godt verktøy til å sette seg inn i og oppdateres på arbeidet som blir gjort i de ulike områdene.

Men det er ikke alt det er like gøy å se tilbake på. Vi har bak oss et år med en alvorlig korrupsjonssak i kirken i Peru og politianmeldelser. I tillegg har det vært misjonærer som har måtte reise hjem før tiden.

Heldigvis var det også mye bra arbeid som ble gjort i 2017 og som vi kunne glede oss over. Bibel- og teologiskolen SETELA er inne i en spennende prosess hvor de søker om å

få status som «escuela superior», det vil si en offentlig godkjent høyskole, slik at studentene kan få offentlig godkjente vitnemål. Både kirken i Bolivia og kirken i Peru har vært nødt til å omstrukturere økonomien sin, slik at de kan nærme seg økonomisk selvstendighet. Pastoroppfølgingen har startet, og vi ser at verdiene og holdningene fra kurs om antivold og seksuell trakassering har fått godt fotfeste i kirkene i Peru.

Med tanke på fremtiden for misjonen i Bolivia og Peru, så kan vi på en del områder se at de nasjonale kirkene nærmer seg selvstendighet.

Vi har også begynt å se en glød for misjon i kirkene våre, og vi håper at den får anledning til å vokse fremover.

MARIE VARGAS

Mange ubrukte ressurser kom fram under kvinnekurset der de ble utfordret dem til å delta. FOTO: SOILI DYBVIK

NYE TALENTER KOM FRAM PÅ KVINNEKURS

På kvinnekurs nord i Elfenbenskysten ble kvinner fra menighetene utfordret til selv å ta ansvar for mye av kurset. Det ble en svært positiv opplevelse.

Det var samlet rundt 25 damer fra menighetene og nærliggende landsbyer. Temaet for mye av undervisningen var at vi er skapt og elsket av Gud, og at hver og en er verdifull.

KVINNENE BIDRO SELV. På tidligere kurs har vi ofte invitert folk fra andre kirker for å undervise. Denne gangen gjorde vi det derimot annerledes, og kvinnene i menighetene ble selv utfordret på å lede, ha andakter og undervisning.

Mange av damene hadde aldri bidratt på denne måten før, og det var veldig gøy å se hvor mye mestring de opplevde. Ved at kvinnene selv sto for det meste av programmet, kom mange, til nå ubrukte, ressurser fram.

LOVER GODT FOR FREMTIDEN. Etter kurset fikk kvinnene som hadde oppgaver, god tilbakemelding fra kursdeltakerne.

Vi håper at dette kan bli en begynnelse, og at flere kan være med og bidra i fremtiden. Det var en flott helg. Det var godt å være sammen, få lytte og dele og sammen ta til oss av Guds ord.

MARITA VOLD

NLM Mongolia og NLM Sentral-Asia hadde årskonferanse samtidig i Ulan Bator. Her er medarbeiderne våre fra Mongolia og regionleder Hans Arne Sanna. FOTO: Privat

TO PARALLELLE ÅRSKONFERANSER I ULAN BATOR

1.–5. april avholdt NLM Mongolia og NLM Sentral-Asia sine årskonferanser på Baga Bayan hotell ved Ulan Bator. Konferansene ble gjennomført parallelt, men med en del felles samlingspunkter. På programmet sto videre strategier og satsingsområder, evaluering

av pågående og avsluttede prosjekter, i tillegg til bibeltimer og sosialt samvær. Barna ble også godt ivaretatt under konferansen og kunne blant annet boltre seg i bassenget mens de voksne var opptatt med forhandlinger. På bildet ser vi NLMs utsendinger til

Mongolia, regionleder Hans Arne Sanna, og noen av de mongolske ansatte i NLM Mongolia. Vi er taknemlige for disse oppmuntrende dagene sammen til inspirasjon, diskusjon og åndelig påfyll.

Utsending

Har du lyst til å hjelpe til under GF, så ta kontakt. Det er blant annet behov for vakter. FOTO: ØYVIND GANESH EKNES

GF TRENGER MANGE FLERE FRIVILLIGE

– Vi trenger flere frivillige under Generalforsamlingen, sier Arve Myra (bildet). Han har ansvar for å skaffe mannskaper til NLMs generalforsamling og sommerfest i Stokke. Når dette skrives har 2600 meldt seg på GF. 800 av disse er barn og unge.

– Vi mangler fortsatt 80–90 hjelpeledere til barne- og ungdomsaktivitetene, sier Myra, – og det er veldig fint å få med noen godt voksne ledere også.

FOTO: ELLEN SØRLIEN

Unge frivillige mellom 18 og 29 år kan bo på en skole i nærheten og får oppholdet gratis. Unge som bor sammen med foreldrene sine på GF kan også melde seg som ledere. De får 700 kroner per dag for jobben.

Det mangler også frivillige som kan være vakter, kollektører, helsepersonell og forbedere. Region sør er arrangør under sommerens GF, men selve arrangementet foregår tre timers kjøring fra Kristiansand. – Denne gangen er vi nok avhengige av at påmeldte fra andre regioner hjelper til for at arrangementet skal gå bra, sier Myra.

De som vil være frivillige kan registrere det når de melder seg på i Checkin, eller de kan ringe 22 00 72 12. FRIDA BLAKER

MANGLER ÅRGANGER AV BLÅVEISEN

Nasjonalbiblioteket i Mo i Rana skal skanne alle årganger av Misjonssambandets blader.

NLM-arkivet arbeider med å finne komplett materiale, men mangler noen årganger av Blåveisen: 1920, 1939, 1940, 1941, 1959 og 1964.

Er det noen som har disse og kan hjelpe? Kontakt Erling Lundebø på 465 40 035 eller nlmarkivet@nlm.no. **UTSYN**

MODERNISERER BIBLIOTEKET PÅ MISJONSSKOLEN

Misjonsskolen på Tabor i Etiopia satser tungt på å bli akkreditert, og et av kravene er et rikholdig bibliotek. Nå planlegges nybygg og moderne bibliotek-løsninger.

– Lokalet som biblioteket ligger i nå er svært lite, skriver misjonær

Ragnhild Myren (bildet) på nlm.no.

– Vi får kanskje plass til 2-3 reoler til med bøker, men så er det helt fullt der. Derfor har skolen bestemt at det i løpet av det inneværende året skal settes i gang med nybygg hvor det skal bli bibliotek, lesesal og IT-lab.

Nylig har skolen kjøpt inn data-programvare som vil lette det administrative arbeidet på biblioteket. Når programmet er installert og oppe og går, er planen å gi lærere og studenter opplæring i bruk.

– I løpet av året håper vi også på at skolen installerer trådløst nettverk, slik at studenter og lærere får tilgang til digitale filer og journaler, skriver Myren. **UTSYN**

FOTO: PRIVAT

FRI SKRIVEFLYT UNDER MANGOTREET

«Nå er han i fare...» Denne uferdige setningen gir jeg til bibelskoleelevene i kapellet. Jeg har akkurat kommet i gang med det kreative skrivekurset i Matema, Tanzania.

TEKST ANNE MARKEN GIHLEMOEN

I oktober besøkte jeg to bibelskoler i Mbeya-området, hvor jeg fikk inspirere omkring 150 prest- og evangelist-studenter til å skrive.

Jeg gir elevene tre minutter til å fullføre setningen og å fortsette videre uten å stoppe og uten å sensurere seg selv. Hva skal de skrive? Mange ser skeptisk på meg. Men idet jeg starter klokken, bøyer alle hodet lydlig og begynner å skrive. Øvelsen jeg har gitt kalles «fri flyt» – å la tankene flyte fritt på papiret.

SPONTAN APPLAUS En av kvinnene rekker pennen i været og leser fra notatblokken sin: «Nå er han i fare. Han vandrer fra bar til bar i byen, og bare alkoholen er herre i livet hans.» Tilhørerne bryter ut i spontan applaus. Flere ønsker å dele. Jeg utfordrer dem til å stille spørsmål. Hvorfor har denne mannen vendt seg til alkoholen? Bak enhver setning ligger en potensiell historie.

Vi tar tepause. Undervisningen fortsetter under mangotreet. Jeg snakker om viktigheten av å vite hvem man formidler til, at man

bruker språk og ordbilder som målgruppen kjenner seg igjen i. Jeg bruker Jesus som eksempel, særlig hans tilnæringsmåte gjennom lignelser for å få fram et konkret budskap.

Tanzanianerne har en fantastisk muntlig fortellertradisjon, og presten eller evangelisten som kan fortelle en god historie og samtidig formidle et godt budskap, er høyt anerkjent.

PÅ JAKT ETTER TALENTER Soma Biblia er stadig på jakt etter gode skribenter. Tanzanianere er de beste til å kommunisere til tanzanianere. Derfor holder jeg skrivekurs.

Det er fantastisk å oppleve at bibelskoleelevene forstår. Ekstra gøy er det når jeg annonserer at Soma Biblia har en skrivekonkurranse. 20 elever vil delta! Tenk om Soma Biblia kan få være med å elske fram et forfattertalent eller fem? Vær gjerne med å be om at disse ivrige elevene kan formidle et budskap med pennen og sende det til oss.

ÅPNE OG ÆRLIGE HISTORIER FRA NLM

Ny NLM-bok kommer til salgs under GF. Boken løfter fram ærlige og åpne fortellinger fra NLMs fortid og nåtid.

TEKST HÆGE ANDREA AASMUNDTVEIT

– Hva handler boken om?

– Den er et portrett av NLM. Siden det er menneskene i NLM som utgjør organisasjonen, har vi samlet inn historier fra personer med ulik tilknytning til NLM, sier Gjermund Nordhus (bildet), initiativtaker til boken.

Boken tar utgangspunkt i et av NLMs misjonsfelleskap, Ebeneser bedehus i Rogaland. – Vi har valgt å la møter med mennesker være i fokus. Med Ebeneser som utgangspunkt, ønsker vi å belyse både bedehus og misjon og hele bredden i organisasjonen vår, understreker Nordhus.

– Hvilke typer historier kan vi forvente oss?

– Det vil være alt fra et spennende utenfra-blikk fra rikspersonligheter som Hadia Tajik og Harald Stanghelle, samt Jostein Krogedal, til sterke historier fra våre misjonsfelt. Vi snakker med misjonærer som har opplevd geriljaangrep, og folk som har forlatt NLM for siden å komme tilbake. Vi hører fra unge personer om

hvilken retning de ønsker for NLM framover, og fra noen som var på sjekkeren og ble nødt til å finne ut av om de hadde et felles misjonskall, forteller han.

IKKE ET FESTSKRIFT. – Dette er ikke et festskrift, men ærlige og åpne fortellinger fra NLMs fortid og nåtid, fortellinger som kan få fram hva vi holder på med og hva drivkraften er bak all innsats, giverglede og troskap blant kvinner og menn i NLM, påpeker han.

I tillegg vil boken presentere en overordnet ramme av NLMs historie, som illustreres med bilder som er gravd fram fra dypt inne i arkivet.

Espen Ottosen er hovedforfatter, og andre bidragsyttere er Victoria Bø, Silje Måseide, Robert Lilleaasen, Anders Artmark Aanensen og Knut Kåre Kirkholm.

Boken kommer for salg under Generalforsamlingen i sommer. – Den kan bestilles allerede nå gjennom påmeldingen til GF. Den vil også være å finne i Bok og Media-butikker og hos Lunde forlag, sier Nordhus.

GF 2018
03.-08. juli

TSUYAMA GOSPEL TIL NYE HØYDER

Gospelkoret Tsuyama Gospel Voices (TGV) er tilknyttet den lutherske kirken i Tsuyama, en innlandsby i Japan.

Koret har 15 sangere og ble startet for 13 år siden. Det siste året har koret hatt stor aktivitet og fått flere nye medlemmer. Noen av disse har ikke-kristen bakgrunn og går nå til bibelundervisning. En ung mann vil trolig snart bli døpt.

TVG har siden 2017 fått prosjektstøtte fra NLM. Pengene har bl.a. satt koret i stand til å få en fast instruktør.

De har sunget ved mange anledninger i løpet av året, bl.a. da kirken ble gjenåpnet

Det svinger i det populære japanske koret Tsuyama Gospel. FOTO: PRIVAT

etter restaurering og utvidelse. Gospelkoret er også blitt etterspurt utenfor kirken, og i januar i år ble de invitert til å syng i biblioteket i Tsuyama. Dette ble dekket av lokalavisene i området.

Koret har som sitt hovedformål å nå flere med evan-

geliet. En julekonsert sammen med gospelkor fra Okayama og Tottori samlet mange uten kristen bakgrunn.

TVG vil takke misjonen for støtten, som har gitt dem stor oppmuntring.

LIV BAKKE

verden for kristus

NORSK LUTHERSK MISJONSSAMBAND

LEDIGE STILLINGER:

REDAKSJONSLEDER/JOURNALIST

NLMs informasjonsavdeling søker redaksjonsleder og journalist i fast stilling (60–100%). Oppgavene kan fordeles på flere stillinger. Søknadsfrist: **11. mai 2018**
Tiltredelse: **Etter avtale, gjerne 1. august 2018**

OMRÅDEARBEIDER

NLM region nordvest søker områdearbeider i 50 % vikariat i 2 år.
Søknadsfrist: **10. mai 2018**
Tiltredelse: **15. august 2018**

PEDAGOGISKE LEDERE

Kvås barnehage i Lyngdal søker pedagogiske ledere i 100 % fast stilling og 55 % midlertidig stilling.
Søknadsfrist: **10. mai 2018**
Tiltredelse: **1. august 2018**

BARNE- OG UNGDOMSARBEIDERE

NLM region Midt-Norge søker to barne- og ungdomsarbeidere i 20 % fast stilling (40 % totalt).
Søknadsfrist: **21. mai 2018**
Tiltredelse: **Etter avtale**

BARNE- OG UNGDOMSARBEIDER

NLM region nordvest søker barne- og ungdomsarbeider i 20 % vikariat i 2 år.
Søknadsfrist: **10. mai 2018**
Tiltredelse: **15. august 2018**

VOLONTØR I TANZANIA

NLM utland søker volontør til Arusha for skoleåret 2018–19. Arbeidsoppgavene vil hovedsakelig være distribusjon av litteratur.
Søknadsfrist: **07. mai 2018**
Tiltredelse: **Etter avtale**

FULLSTENDIGE UTLYSNINGER:

nlm.no

MÅNEDENS
MISJONSFELT

Stor-Kina

Mai 2018

Vil du at flere i Kina får høre om Jesus? Som landfadder til Stor-Kina bidrar du til at flere får høre om Jesus gjennom ord og handling.

Registrer deg som fast giver på nlm.no/fastgiver

 PLUSSREISER

Pris fra 26 900,-

Kina og Hongkong NLM Gjenbruk

15.10 // 12 dager

Turteam: Jofrid Vigre Braadland og Jan Ove Selstø

Turen starter i Beijing hvor vi blant annet besøker Den forbudte by, Himmels tempel og Den kinesiske mur. I Yunnan får vi oppleve noe av arbeidet som NLM og den lokale kirken er engasjert i. Turen avsluttes i Hongkong.

70 17 90 00 // plussreiser.no

FORETAKSNR. 989 663 445 MVA
VASSTRANDVEIEN 1, N-6011 ÅLESUND

Regnskapet for 2017 gikk i balanse, forteller en optimistisk forlagssjef, Tom Teien.

FOTO: NARVE NYSTØYL

NO LIVNAR DET I LUNDE

Lunde forlag har lagt bak seg noen vanskelige år, men i 2017 lysnet det. Regnskapet som er sendt til revisjon, går i pluss med 12–14 000 kroner.

TEKST PER OVE AARSETH

– Det er fint å kunne levere et 2017-regnskap i balanse, særlig i lys av at 2016 var veldig slitsomt. Et underskudd på nærmere 800 000 kroner i 2016 ble snudd til 12–14 000 kroner i pluss i 2017. Det oppleves positivt, sier forlagssjef Tom Teien.

Han forklarer at Vivo-kjedens konkurs for to år siden medførte en del tap for forlaget, samtidig som det mistet gode kanaler for omsetning. Grep måtte derfor tas, og en tilfreds forlagssjef kan nå konstatere at tiltakene som ble satt inn, har virket.

NEDGANG I OMSETNINGEN – *Hva ble gjort for å overvinne vanskelighetene?*

– Vi har først og fremst sett på det kostnadsmessige og har blant annet avventet å erstatte en som sluttet hos oss. Tidligere rydding i rutiner knyttet til regnskapsføring har også gitt en besparende effekt. Dessuten ble det gjort innsparinger i markedsføringen, forklarer Teien.

Han innrømmer at det siste kan avspeile seg i omsetningstallene, der nedgangen fortsatte. I 2017 ble det solgt bøker for 10,8 millioner kroner, mot 11,4 millioner i 2016.

– *Hadde dere bøker som gikk bedre enn andre i 2017?*

– Vi startet Veritas forlag i fjor, og den første

boken som ble gitt ut der – *Grill en kristen*, med Ingvild Hellenes som redaktør – er nå trykt i 5000 eksemplar og solgt i over 4000. Eivind Skeies *Biskop Thomas, i kjærlighetens sirkel* er det solgt over 2000 av. Lars Inge Magerøys *Munken som endret Europa, reformatoren Martin Luther* har også solgt godt. Men den kom ut høsten 2016.

NY ANSATT. Fra 1. april har Lunde forlag ansatt Gunnar Rokseth som salgs- og markedsleder.

– Det er en spennende stilling, og vi håper å få større trykk inn mot bokhandlere og andre som selger for oss. Rokseth får totalansvar for salg og markedsføring, forklarer Teien.

Han tilføyer at det vil bli arbeidet videre med nettbaserte løsninger. For dette blir mer og mer viktig. Likevel er Teien optimist både på bokas og bokhandlernes vegne.

Fram mot Misjonssambandets generalforsamling GF 2018 i juli vil det komme mye spennende, bebuder Tom Teien. Særlig venter han godt salg på en bok av Hans Johan Sagrusten, en av bibeltimholderne på GF. En annen han er glad for er *Håpets Gud* – en ny misjonsbok av Marit Thingbø. I tillegg framhever han en flott bok med sanger av Trygve Bjerkrheim, en bok med notelinjer og besifring.

BØNN MORGEN OG KVELD

Under GF 2018 vil en kunne begynne dagen med morgen-bønn sammen med mange andre. Og før en går til ro, kan en gå til samme rommet og være med på kveldsbønn.

TEKST PER OVE AARSETH

GF 2018

03.-08. juli

– Denne formen for morgenbønn og kveldsbønn er et nytt tilbud til årets GF-deltakere, forteller Ranveig Solli (bildet). Hun er leder for bønnekomiteen i forbindelse med Misjonssambandets generalforsamling på Oslofjord Convention Center i Vestfold 3.–8. juli.

Bønnesamlingen hver morgen vil bli arrangert i forkant av bibeltimene. Dem som vil delta kan gå dit spontant, uten å melde seg på. Der vil det være tekstlesing, litt sang og musikk – og noen faste bønneemner.

Tilsvarende gjelder for kveldsbønnen.

– Og det skal være lett å finne fram, for vi blir på samme stedet under hele GF, understreker Solli.

EN REKKE TILBUD. Bønnekomiteen består av fem personer, pluss noen som hjelper til med deler av planleggingen. Komiteen begynte arbeidet sitt i januar 2017 og har hatt åtte-ti møter. I tillegg til planene for morgenbønn og kveldsbønn har de arbeidet med følgende:

For det første opplegg for forbønn i etterkant av møtene. For det andre en bønnevaktordning fra klokken 09:00 til 22:00 hver dag. Bønnevaktene tar én time hver – i en turnus. For det tredje har bønnekomiteen ansvar for å spørre folk om å bidra i et sjelesorgtilbud. GF-deltakere som ønsker samtale, må her skrive seg på en liste og få time. For det fjerde skal komiteen bemanne en informasjonsstand om bønn. For det femte skal en bønnekrukke eller bønnekasse tas hånd om. I den kan folk legge bønneemner. Og for det sjette legges det til rette for bønnevandring. Her får den enkelte gå fra stasjon til stasjon selv, uten at tilbudet er bemannet.

– **GODT Å VÆRE STILLE.**

– Flere som har vært på GF tidligere, har fortalt at det gjorde veldig godt å kunne sette seg ned og være stille, sier bønnekomitelederen. Hun tror de forskjellige mulighetene vil dekke hver sine behov.

Solli har inntrykk av at det å søke forbønn, oppleves viktigere for mange i dag enn for noen tiår siden.

– Folk ser mer nytten av dette, både på GF og rundt omkring på bedehusene, sier hun.

FOTO: PER OVE AARSETH

Selv ble Ranveig Solli spurt om å gå inn i denne komiteen etter å ha meldt ifra om at hun ville være med i forberedelsene til GF 2018, siden hennes region, Region sør, denne gangen er arrangementets vertskap.

– Jeg synes det er fint å få være med og gi tilbake litt, for jeg har fått så mye på GF selv, sier hun. Hun tilføyer at komiteen fortsatt har bruk for frivillige, særlig forberedere og til bønnevakt-turnusen.

STOR OPPSLUTNING OM FELLESKAP 18

Fredag 13. til søndag 15. april arrangerte NLM og NLM Ung for tredje gang konferansen «Felleskap» på Fjellhaug skolesenter. Omkring 180 deltakere ble inspirert til å bygge utadrettede og misjonsfokusede fellesskap.

–Foreløpig har vi fått veldig gode tilbakemeldinger, både fra unge og eldre, og både fra dem som kommer fra store fellesskap og dem som kommer i fra små fellesskap, sier Kjersti Lilleaasen (bildet), administrasjonsleder i NLM Ung og en av dem som har ansvaret for arrangementet. Hun legger til at deltakerne er blitt bedt om å gi en grundig evaluering.

Fellesskap 18 besto av både fellessamlinger for alle deltakerne og ulike typer seminarer for mindre grupper. På fellessamlingene var det bibeltid og taler, men det ble også lagt til rette for samtaler om viktige temaer.

– Vi tenker at Fellesskap 18 er et viktig organisasjonsbyggende arrangement. Vi ønsker å gi inspirasjon til alle dem som driver et fellesskap i NLM. Programmet skal ikke bare skal treffe dem som tar ansvar i en av våre store forsamlinger, men også dem som er med som ledere i et barnekor eller på annet vis er engasjert i et NLM-fellesskap, sier Lilleaasen.

De aller fleste av dem som talte eller fortalte om arbeidet de står i, hører til i NLM. Blant disse var generalsekretær Øyvind Åsland, tidligere generalsekretær Egil Grandhagen og forkynner Marit Andersen. Fra Fjellhaug deltok både rektor Frank-Ole Thoresen med en bibeltid og lærer Robert Lilleaasen fortalte om hva han hadde funnet ut om forsamlingen i Ålesund etter å ha studert denne i mange år i forbindelse med en doktorgrad i praktisk teologi. **ESPEN OTTOSEN**

FOTO: SILJE MÅSEIDE

FOTO: NLM ARKIV

1. PINSEDAG:

BØNNEDAG FOR UNÅDDE

Misjonssambandet ønsker at første pinsedag – 20. mai – skal være en dag med forbønn for folkegrupper som ennå ikke har hørt evangeliet.

– I fjor ble denne utfordringen presentert på skjerm og tatt fram i talen og i bønnen etterpå, forteller Johannes Selstø, forsamlingsleder i Betania NLM Trondheim. Han har også vært med på å dele forsamlingen i grupper i forbindelse med slike bønnedager. – Det er viktig at vi stanser opp for det alvorlige i de minst nåddes situasjon, understreker han.

I dag er det over to milliarder av klodens 7,4 milliarder som aldri har hørt evangeliet. De har ikke mottatt nyheten om Jesus og kan ikke kalle på hans navn til frelse (Rom 10,13–14).

Både Misjonssambandet og No-reå mediemisjon ser verdens unådde folkegrupper som et prioritert kall. Av misjonsvirksomhet i denne sektoren kan følgende framheves:

Arbeid blant Malinkè-folket i Vest-Afrika, blant arabiske folkegrupper i Nord-Afrika, muslimske folkegrupper i Øst-Afrika, japanere, aymarafolket i Sør-Amerika, tyrkere, turkmenerne, folkegrupper i Indonesia, folkegrupper i Kina og unådde i Norge.

90 prosent av dagens unådde bor i områder med stor motstand mot kristen tro. Det oppfordres til bønn for lederne i disse områdene – at Gud endre hjertene deres. Videre blir kristne som utsettes for motstand og forfølgelse, løftet fram. Så framheves bønn om visdom og beskyttelse over dem som arbeider blant unådde, og bønn om at nye må få kall til å bruke livet sitt for å nå dem som fortsatt venter på de gode nyhetene. Bønn om åpne øyne til å se unådde som nå er kommet til Norge, er det siste bønneemnet.

Les meir og finn materiell til bønnedagen her: <http://www.nlm.no/bonnedag>

PER OVE AARSETH

BRANNSTASJON BLIR MISJONSSTASJON

Slik kan nye Misjonssalen Sandnes bli. ILLUSTRASJON: ANDREAS LODDEN

Misjonssambandet etablerer storsenter i tilknytning til Sandnes gamle brannstasjon i Rogaland.

TEKST PER OVE AARSETH

NLM Sandnesporten AS – et nyetablert selskap – har inngått avtale om kjøp av Sandnes gamle brannstasjon. NLM Sandnesporten AS er et heleid datterselskap av NLM Eienendom AS. Misjonssalen Sandnes vil etter hvert flytte fra en bakgate og inn i det nye sentrale bygget. Lokalene blir tre ganger større enn de gamle, men like rimelige. Misjonssalen Sandnes og sentrale NLM-aktører blir blant leietakerne.

– Brannstasjonen skal ominnredes. Der vil bli møtesal, barnerom og så videre. En gymsal som er der allerede, kommer vi også til å få stor glede av, forklarer forsamlingsleder Svein Anton Hansen.

Etter flyttingen vil forsamlingen bli langt mer synlig enn den har vært. Misjons-

Arnt Ove Berg og Svein Anton Hansen.

FOTO: DAG LINDEFJELD

salen Sandnes har i dag cirka 130 voksne medlemmer, i tillegg til omtrent 90 barn.

LOKAL LÅNEFINANSIERING. Styreleder i NLM Sandnesporten AS, Arnt Ove Berg, opplyser at selskapet har konkurrert med en rekke andre om denne eiendommen. I innspurten var det tre igjen, og til slutt gikk NLM Sandnesporten AS av med seieren.

Berg ønsker ikke å si noe om prisen, men selskapet er sikret lokal lånefinansiering. Dette er gjort i samråd med NLM sentralt og innebærer at investeringen ikke virker

inn på NLMs generelle lånerammer.

10 000 KVADRATMETER. Den eksisterende brannstasjonsbygningen er på nesten 4000 kvadratmeter, og en annen bygning, hvor det har vært legevakt, er på cirka 900 kvadratmeter. I tillegg vil det så snart tilstrekkelig kostnadsdekning fra leieinntekter er sikret, bli oppført et nytt bygg i tre etasjer. Flere Sandnes-bedrifter har allerede vist interesse for å leie. Totalt utnyttet areal vil omfatte omtrent 10 000 kvadratmeter, og størrelsen på tomten er 12 mål.

MISJONÆRKONFERANSEN I JAPAN 2018

Tradisjonen tro var vi samlet til misjonærkonferanse på Hiruzen leirsted – fra 4.–8. april. Frikirkens misjonærer var der også. Vi hadde måltider og deler av programmet felles. Frikirkemisjonærene underviste oss i NLM i et evangeliseringsopplegg utfra fire spørsmål, som vi øvde på ved å praktisere på hverandre.

Kirkepresident Rei Nagata og to andre fra

Vest Japan Evangeliske Kirke presenterte VJELKS visjoner for barne- og ungdomsarbeid. De ønsker å få til en ordning med en ledergruppe bestående av en japaner, en nordmann og en finne, som kan utvikle og samordne barne- og ungdomsarbeidet i VJELK. Gjester fra Finland og Norge gledet oss med bibeltimer og foredrag.

KARI OPPERUD

Her er misjonærene fra NLM og Frikirken sammen med gjester fra bl.a. NLM i Norge og samarbeidsorganisasjonen FLOM Finland. FOTO MARIUS BERGERSEN

ILLUSTRASJONSFOTO: DEREK BRUFF/FLICKE

ET ANNERLEDES LIV

Å velge rett er ikke alltid så lett, men jeg har jo faktisk en vilje.

TEKST KRISTIN ASKJER LIEN, ITRO-REDAKTØR

«Legg derfor av all ondskap, all svik og hykleri, misunnelse og baktalelse.» (1 Pet 2,1)

I dag lo jeg av en mann i singlet på t-banen. I går gadd jeg ikke hjelpe til. I morgen kommer jeg kanskje til å misunne ei venninnes kunnskap. Det er ikke greit i det hele tatt. Men det er så lett. Det er så lett å henge seg opp i småting, i å se feilene ved andre. Det er så enkelt å være det dårlige eksempelet.

I mange miljøer er det en ukultur fylt av baksnakking. Det er ikke sikkert en er klar over det selv en gang. Det er sånn blant meg og mine venner og. Jeg skulle jo bare fortelle en morsom historie om noen dumt ei venninne hadde gjort, eller overdrive hvor feil han kameraten tok, da han skulle finne frem i Oslo for første gang. Det er jo festlig, kan jeg tenke. Det er uthenging og mobbing, kan de tenke.

EN ANNEN HISTORIE. Men så forteller dette kappittelet meg at jeg skal være noe annet. Det forteller meg at jeg skal lengte etter noe mer. Sette en høyere standard i livet mitt og i den kulturen jeg er en del av. Jeg skal være til behag for Gud. Og det vil si at jeg må droppe å le av andre. At jeg ikke skal misunne hva andre har eller hvordan de ser ut. Jeg skal ikke svikte venner. Og jeg kan ikke si en ting, men så gjøre noe annet.

Som kristen er jeg virkelig heldig. Jeg får komme til Gud og igjen være med Ham. Det er noe som burde speile seg i livet mitt.

VALGENE JEG TAR. I vers 16 står det: «Som frie skal dere ikke være slike som bruker friheten som påskudd til å gjøre ondt, men som Guds tjenere. Vis alle ære, elsk brødrene, frykt Gud og ær kongen!» (1 Pet 2,16-17)

Det er ord jeg vil minne meg selv på. Jeg er fri til å velge å være kjip eller slem mot alle rundt meg, men det er dårlige valg. Selvsagt kommer jeg ikke alltid til å klare å være god, men det handler om hva jeg går inn for.

Gud har gitt meg en fri vilje. Det kan tas som en selvfølge, men når jeg tenker etter er det virkelig ikke det. Derfor har jeg et ansvar, også.

HYRDEN. Jeg må vende meg til Gud. Ofte må jeg gjøre det på nytt, men Han er der alltid – med åpne armer. Han er min sjels hyrde og tilsynsmann.

«Ved hans sår er dere blitt leget. Dere var jo villfarne får, men er nå omvendt til deres sjelers hyrde og tilsynsmann.» (1 Pet 2,24b-25)

Selv om Hans Kristoffer talte en hel helg, dro han stort sett på kontoret mandag morgen.

SOLVEIG GOA (80)

Engasjementet ruster ikke

I 48 sammenhengende år var Hans Kristoffer Goa ansatt i NLM. Nå har han akkurat sluttet som formann i Tananger Misjonslag. – Vilje er ikke nok. Det er også nødvendig å ta hensyn til helsa, sier kona Solveig.

TEKST ESPEN OTTOSEN

SOLVEIG OG HANS KRISTOFFER GOA

Alder: Hans Kristoffer ble 80 år 4. mars. Solveig blir 80 år 20. september.

Bosted: Tananger utenfor Stavanger

Familie: Har tre barn og åtte barnebarn mellom 15 og 28 år. 15-årsringen skal konfirmeres 6. mai, og 30. juni skal en av de åtte gifte seg.

Ti ganger har ekteparet Solveig og Hans Kristoffer Goa flyttet - i forbindelse med hans tjeneste for NLM.

FOTO: ESPEN OTTOSEN

Hans Kristoffer har hatt et svært variert – og svært aktivt – liv i tjeneste i NLM. Han virker ikke til å være en mann det er vanskelig å be. Slik sett overrasker det ikke at han er formann og kasserer i sam-eiet der han bor.

– Men jeg skal gå av på neste årsmøte (som var 22. mars). Det har vært ganske mye arbeid, sier Hans Kristoffer.

– *Taler du fortsatt på møter?*

– Ja, jeg er mye med på eldretreff i ulike sammenhenger. Men jeg tør ikke å love for mye, og jeg har ikke møteuker lenger, sier han.

FLYTTING TIL HIMMELEN

De siste årene har det blitt mange turer til lege og sykehus for 80-årsringen. Mest alvorlig var en stor hjerteoperasjon.

– Legen på sykehuset sa til meg at jeg måtte være forberedt på å oppleve hallusinasjoner. Det var bra at han fortalte det. For det var helt forferdelig da jeg opplevde det, sier Hans Kristoffer.

Sammen med kona Solveig har han vært på flyttefot ti ganger i livet. Han har blant annet vært kretssekretær tre steder i NLM – i Skien krets, Vestfold krets og Agder krets. Dessuten har han jobbet

» som landssekretær i Norea Mediemisjon i ni år. Som ansatt i NLMs økonomiavdeling var han ansvarlig for arveoppgjør i NLM i omtrent ti år.

– Neste gang jeg skal flytte, håper jeg det blir til himmelen, sier Hans Kristoffer og smiler lurt. – Men det kan jo hende Gud har planlagt en liten omvei innom et gamlehjem.

GUTTEN MED PLASTERET

Solveig og Hans Kristoffer har akkurat feiret felles 80-årsdag selv om det er noen måneder til hun runder minnepælen. Det er 67 år siden de møtte hverandre første gang.

– Vi dro sammen til en ungdomsleir på Tonstad, mange år før Tonstadli ble bygget, da vi var tretten år, forteller Hans Kristoffer. Det viste seg å bli en minneverdig tur på flere måter. Bussen de reiste med fikk problemer med bremsene lenge før de var fremme, men sjåføren tok sjansen på å kjøre videre. Det endte med at han måtte styre bussen opp i en skråning for å få stanset rett før en skarp sving. Deretter vellet den.

– Jeg fikk et kutt i pannen og måtte til lege, forteller Hans Kristoffer. – For meg var han gutten med plaster, sier Solveig som ikke fikk noen skader i forbindelse med ulykken.

– Jeg husker at møtelederen, daværende ungdomssekretær Tore Tungland, ba ei jente om å lese Joh 1,12 («Men alle dem som tok imot ham, dem ga han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn»). Da la jeg merke til Solveig første gang, forklarer han. Akkurat det husker han svært godt.

TELEGRAM TIL KONFIRMANTEN

Noen få uker senere skulle Hans Kristoffer konfirmeres, 13 og et halvt år gammel. Da kom Solveig og noen venninner syklende fra Tananger til Randaberg for å se om de kunne treffe konfirmanten!

– Året etter ble Solveig konfirmert. Da sendte jeg telegram med gratulasjon.

Betyr så disse episodene at de faktisk ble kjæresten som 13-åring? – Du kan vel si at vi hadde et godt øye til hverandre, kommenterer Solveig. – Men vi ble ikke et par før i 1957. Og så giftet vi os i 1961, 23 år gamle, sier Solveig. Hun forteller at da Hans Kristoffer gikk på Fjellhaug i 1958 skrev de brev til hverandre to ganger hver eneste uke.

ROBÅTEN EKSPLODERT

To år gammel, rett før jul i 1940, mistet Solveig sin far, Arnt Risa, i en ulykke. Faren og en kamerat var på sjøen for å trekke hummertei-

Jeg har beundret Hans Kristoffer for at han ofte ville ha oss med når han var ute og talte, både på leirer, sommerskoler, bibelcampinger og ikke minst på generalforsamlinger.

SOLVEIG

1.

ner. Antagelig fikk de en mine opp i robåten som eksploderte.

– Mor og far var bare gift i tre år. Etter at far døde fikk vi flytte hjem til mors foreldre, Amanda og Karl Slethei. Karl var emissær i NLM. Der fikk jeg på mange måter vokse opp i en søskenflokk siden mors yngste søster bare var seks år eldre enn meg, forteller Solveig.

Tapet av faren fikk noen konsekvenser i Solveigs liv. Blant annet var moren opptatt av at Solveig skulle få en skikkelig utdanning. Det var et savn for moren at hun ikke hadde noen annen skolegang en grunnskole og et sykurs, og derfor sørget hun for å betale hele sykepleierutdannelsen til Solveig.

– Dessuten har jeg hatt denne angsten for at Hans Kristoffer ikke skulle komme hjem når han har vært på reise, sier hun. – Denne angsten har jeg også hatt for barna.

UNGDOMSSEKRETÆR OG HUSFAR

I 1958/59 var Hans Kristoffer Goa i militæret i Nord-Norge. Han hadde jobb som ligningsassistent i Randaberg kommune og hadde tenkt seg tilbake til den jobben. Men så kom det et brev fra NLM i Vestfold krets. Spørsmålet var om han kunne komme en tur til Vestfold.

Men hva betydde et slikt spørsmål? Hans Kristoffer stakk innom kretssekretær Tore Tungland i Stavanger.

– Skal jeg fortolke dette, så tror jeg de vil ha deg som ungdomsarbeider, sa Tungland. Han hadde rett. Spørsmålet kom antagelig fordi Hans Kristoffer, mens han gikk på Fjellhaug, blant annet hadde vært i Vestfold for å forkynne.

Dermed startet han i påsken 1960 som ungdomssekretær i Vestfold, og samtidig var han husfar (bestyrer) på Solåsen leirsted og ungdomssenter i Tjølling.

Litt over et år senere giftet han seg med Solveig som var ferdig utdannet sykepleier. I forkant troppet Hans Kristoffer opp på sykehuset i Sandefjord for å spørre etter jobb til Solveig.

– Oversøster spurte når Solveig kunne begynne. Jeg sa i september. Dermed var det ordnet! Han forteller at han valgte å bli stående da han gikk inn på kontoret til oversøster. Slike manerer var viktig på den tiden. – Jeg tror ikke hun ville fått jobb hvis jeg hadde satt meg, smiler han.

ET FELLES KALL

Solveig jobbet ikke veldig lenge som sykepleier i Sandefjord. Snart kom barna, og det ble umulig å fortsette i jobb. I 13 år var hun hjemme med barn før hun begynte å jobbe på et gamlehjem.

– Den gang fantes det nesten ikke barnehage, og vi hadde ingen slektninger i nærheten. Hans jobb i misjonen ble et felles kall, sier Solveig. Og når sommeren kom, var det generalforsamling eller bibelcamping for hele familien.

– Jeg har beundret Hans Kristoffer for at han ofte ville ha oss med når han var ute og talte, både på leirer, sommerskoler, bibelcampinger og ikke minst på generalforsamlinger. Det tror jeg jentene våre også er glade for!

Men økonomien ble trang for en småbarnsfamilie med lav inntekt. Dessuten kunne det være litt stusselig bare å være sammen med barn fra morgen til kveld. Den tyngste tiden for Solveig var de ni årene i Skien krets (1965-74). Hans Kristoffer var på kontoret hele uka og på reise mange av helgene.

2.

1. Solveig og Hans Kristoffer giftet seg i Tananger 12.august 1961.

FOTO: PRIVAT

2. Familiebilde fra gullbryllupet til Solveig og Hans Kristoffer i 2011: Foran fra venstre: Lina Lødemel, Solveig, Kristoffer Brattgjerd og Hans Kristoffer. Bak fra venstre: Kjersti Goa Lødemel, Simon, Martine og Harald Lødemel, Karoline og Marte Brattgjerd, Arnhild Goa Brattgjerd, Knut Brattgjerd, Solveig, Steinar, Bodil og Kristine Harestad.

FOTO: PRIVAT

3.

4.

5.

– Det var mange helger jeg ikke så voksne folk, sier Solveig. Og selv om Hans Kristoffer talte en hel helg, dro han stort sett på kontoret mandag morgen.

– Det var slik for oss kretssekretærene på den tiden. Vi skulle sørge for at emissærene fikk fri, men klarte det ikke selv.

PRUTET PÅ MIDDAGEN

Siden 1961 har Hans Kristoffer vært med på hver eneste generalforsamling som har vært arrangert i NLM. I 1964 hadde han ansvaret for det meste da generalforsamlingen ble arrangert i Sandefjord. Og til sommeren skal de til GF i Vestfold. Det gleder de seg til.

– De andre som satt i hovedkomiteen i 1964 hadde arbeid på dagtid. Så dermed måtte jeg ordne med det praktiske. Men det var generalsekretær Tormod Vågen som forhandlet med Park Hotell om all bespising. – Jeg husker at det var noen av bønde-

ne fra Jæren som syntes det var litt lite mat. Det kan nok hende Vågen hadde prutet litt for hardt.

Generalforsamlingen i 1964 var på mange måter liten sammenlignet med i dag. All påmelding gikk til Hans Kristoffers private postkasse. For første gang ble et barnemøte arrangert. Men bare en familie var påmeldt, selv om mange delegater hadde med seg sin familie og det kom barn fra nærmiljøet.

Noe av det Hans Kristoffer husker best fra generalforsamlingen i 1964 var valget til hovedstyret. Den gang var det slik at generalforsamlingen onsdag valgte en valgmennd som dermed hadde to dager på å finne frem til kandidater til hovedstyret. Fristen var fredag klokken 18.00.

– Så var det min jobb å få den stemmeseddelen trykket, slik at jeg kunne hente den lørdag morgen og levere en bunke stemmesedler til formannen i valgmennda.

Uheldigvis hadde valgkomiteen ikke spurt om

3. To av de kristne kvinnene som gjerne ville avbildes sammen med «bestemor og bestefar fra nord».

FOTO: PRIVAT

4. Fra Solveig og Hans Kristoffers tur til Kenya og Tanzania.

FOTO: PRIVAT

5. Her krysser Solveig og Hans Kristoffer ekvator på vei sørover fra Nairobi mot Pokot.

FOTO: PRIVAT

1.

1. Det er 67 år siden de møttes for første gang. Solveig og Hans Kristoffer Goa har nylig feiret felles 80-årsdag.

FOTO: ESPEN OTTOSEN

2. Misjonsforeningen Solstreif på Sola har støttet evangelistparet Maria (bildet) og John Kitiar, med lønn i mange år. Her er Solveig og Hans Kristoffer sammen med Maria på den varme Roroksletta der de arbeider.

FOTO: PRIVAT

de som gikk ut av hovedstyret ønsket gjenvalg. Dermed stod ingen av deres navn på stemmeseddelen. Under forhandlingene ble dette oppdaget, og delegatene fikk beskjed om å føre opp de som ønsket gjenvalg på stemmeseddelen.

– Men da valget var unnagjort, viste det seg at det var de tre første kandidatene som fikk flest stemmer. Stemmeseddelen var satt opp alfabetisk. – Det er veldig bra at vi i dag har en valgmennd som jobber fra generalforsamling til generalforsamling med å finne kandidater. Jeg tror tilfeldighetene styrte for mye tidligere.

HADDE LYST TIL Å BLI JOURNALIST

Som ungdom hadde Hans Kristoffer egentlig lyst til å bli journalist. Isteden ble det kallet til å forkynne, og å arbeide i misjonen, som avgjorde livskursen.

– Men det forunderlige er jo at jeg har fått skrevet svært mye likevel, sier han. Og det er ingen underdrivelse. I løpet av livet har han hatt pressekort fra femseks aviser. I lange perioder skrev han fast for Skiensavisen Varden en side hver lørdag og senere også for Vestfold Arbeiderblad og Tønsbergs Blad. Han var reporter på Billy Graham-møter både i København, Amsterdam og i Göteborg og har fått inn helsider både i Fædrelandsvennen og andre aviser.

– Nå for tiden skriver jeg hver fjortende dag i Solabladet. Spalten heter «Til ettertanke». Da begynner med en liten opplevelse og avslutter med et bibelord, sier Hans Kristoffer som kalles «Bedehusreporteren i Tananger» av Solaposten. Stadig treffer han noen som sier at det er interessant lesning.

2.

NÅR FORKYNNELSEN NÅR FREM

Når du ser tilbake på alt du har gjort i NLM, hva har du likt aller best?

– Jeg har hatt veldig mange praktiske oppgaver, og det har jeg trivdes med, men det som har gledet meg mest, er å forkynne Guds ord. Jeg har ofte reist glad hjem fra møter når jeg har merket at forkynnelsen har nådd frem, sier Hans Kristoffer.

Fortsatt er ekteparet svært engasjert i både NLMs arbeid og i det som ellers skjer i samfunnet. Hver morgen starter de dagen med en felles andaktsstund. Da tar de for seg bønnelista både fra NLM, Norea og sin egen. Slik får de lagt dagen i Guds hender. Og så avslutter de gjerne kvelden med kveldsnytt på NRK klokken 23.00.

– Men det hender vi hører nyhetene på radio ved midnatt på soverommet. Det kan jo ha skjedd noe viktig den siste timen, sier Hans Kristoffer og smiler.

AKTUELT

Terje Hegertun

Nådens gaver i gjestfrihetens hus

Mykbind m/klaff

299,-

Midt i en tid preget av sekularisering - og vel vitende om sine feil og mangler - eksisterer kirken på grunn av nådens gaver. Det utfordrer den til å være et gjestfritt fellesskap. Denne boken retter seg til alle som deler en felles interesse for hva som bygger den verdensvide kirke - innenfra, ovenfra og nedenfra.

Geir Otto Holmås

Ved en korsvei

Mykbind m/klaff

249,-

Blant kristne finnes en dyp lengsel etter vekkelse og at Guds kraft og kjærlighet skal fornye mennesker. Forfatteren deler denne lengselen, men ser med uro på strømninger som invaderer den karismatiske bevegelsen.

Linda Andernach Johannesen

Hver tid teller

Mykbind m/klaff

249,-

En rask titt i bakspeilet forteller oss at mange av de unge som en gang deltok aktivt i kirkens arbeid, ikke er der lenger. Hvor ble de av? Hvorfor skled de nesten umerkelig ut og bort fra miljøet? Kunne noe vært gjort for å holde troen deres levende og varm? Hva kunne dette ha vært, og hvem skulle hatt ansvar for det?

Asbjørn Kvalbein

Friske muligheter

Mykbind

249,-

Nyutgivelsen er en samling kåserier og andakter. Kvalbein har hentet inspirasjon og sitater fra en rekke kilder, ikke minst fra den engelsktalende verden. Kåserienes muntlige stil gjør at boken egner seg godt til høytlesning.

NORSK LUTHERSK
MISJONSSAMBAND

**GENERALFORSAMLING
& SOMMERFEST**

tema:
nærmere

03.-08. juli

OSLOFJORD CONVENTION CENTER

MED BLANT ANDRE:

TIRSDAG:
SALMEKONSERT
Garness og Halldis Reigstad

ONSDAG / TORSDAG:
MARKUSEVANGELIET
Morten Eikli

ONSDAG:
UNGDOMSMØTE
Ingvild Hellenes

HELE UKEN:
BIBELTIMER
Hans Johan Sagrusten og
Ingvald Andre Kårbø

NLM.NO/GF

Sjekk nettsiden for påmelding, oppdatert program og nyheter.

lundeforlag.no

luther

HVEM BLIR VARAMENN?

Under NLMs generalforsamling til sommeren skal det velges fire varamedlemmer til hovedstyret. Her presenteres fire kandidater, i alfabetisk rekkefølge.

ANDREAS KIPLESUND

Bosted: Godøy, Sunnmøre og Romsdal

Alder: 34

Utdanning: Master i Finans fra Norges Handelshøyskole, Bergen og Boston University

Arbeid: Daglig leder

Tidligere tillitsverv i

NLM: Regionstyre Region nordvest, styremedlem Vestheim leirsted, leder i barne- og ungdomsarbeid i Betania, Trondheim, Misjonssalen, Ålesund og Salem, Bergen, mentor i Ørsta Volda Misjonsforsamling gjennom NLM M4

Nåværende tillitsverv i

NLM: 3. varamann i hovedstyret, styremedlem i Tryggheim barnehage, Godøya

Andre relevante tillitsverv:

Nestleder Bjorliheimen, styreverv i diverse bedrifter, diverse verv og ansvar på Godøy bedehus, leder for ungdomsklubb på Fedje og guttegruppe for ungdommer

Relevant arbeidserfaring:

Sivilarbeider i Trøndelag krets av NLM, to år som administrasjonsleder i Salem, Bergen

Hvorfor er du med i NLM?

– Jeg er vokst opp i Betania, NLM-forsamlingen i Trondheim. Det opplevde jeg som et trygt og godt sted å være. Når jeg har blitt voksen, har jeg satt veldig pris på den tryggheten NLM har vist i åndelige spørsmål, samt at vi har et tydelig misjonsfokus, noe jeg synes er viktig.

Hvis du kunne ha endret én ting ved NLM, hva skulle det ha vært?

– Jeg skulle ønske at vi ble mer misjonale i vårt nærmiljø, utenfor bedehuset, utenfor bibelgruppene, misjonsforeningene og menighetene. Vi er nok ofte litt for lite frimodige i å dele det glade budskap, meg selv inkludert. Jeg skulle også ønske at vi i større grad kunne være mer åpne om de mer kjipe sidene i livet. Livet er ikke bare glattpolert.

Er du medlem av NLM trossamfunn?

– Ja, det er jeg. Det var ikke lenger naturlig for meg å være en del av Den norske kirke. Dessuten har NLM vært mitt åndelige hjem hele livet.

Bør hovedstyret starte en prosess for at det på sikt blir mulig å velge kvinner inn i hovedstyret?

– Dette er et spørsmål jeg ikke har satt meg godt nok inn i til at jeg kan besvare det på en god måte.

Hva mener du om bruk av uttrykk som pastor, gudstjeneste og menighet i NLM?

– Jeg mener at hver menighet/forsamling/misjonsforsamling bør få lov til å få bruke de ord og uttrykk som de synes er naturlige. NLM har et mangfoldig arbeid og for mange er NLM den menigheten de går i, og da kan slike uttrykk være rette og gode. For andre kan uttrykkene føles mer unaturlige i lys av andre strukturer de står i.

Hvilke utfordringer står ytremisjonsarbeidet i NLM overfor?

– Jeg savner kanskje litt at grundertankegangen i NLM skal blomstre litt mer. En blir ofte kanskje litt for låst i strategier og strukturer. Samtidig så tror jeg at man må være åpen for at Gud åpner og lukker dører. Følgende så må man kunne være så tøff med seg selv å si: Nå skal denne døra stenges, for nye åpnes.

ROBERT MULELID

Bosted: Stjørdal, Trøndelag

Alder: 48

Utdanning: Sosionom og mastergrad i pedagogikk

Arbeid: Tjenesteleder Helse, Selbu kommune

Tidligere tillitsverv i NLM: Leder NLM Stjørdal forsamling

Nåværende tillitsverv i NLM: Styremedlem Rødde folkehøgskole

Andre relevante tillitsverv:

Har gjennom årene vært aktiv i ImF, Frikirken og NLM, og hatt ulike verv og oppgaver.

Relevant arbeidserfaring:

I Peru for NLM i to år, jobbet i Kristenfolkets Edruskapsråd/Rusfri

Hvorfor er du med i NLM?

– Jeg har mitt åndelige hjem i den lokale NLM-forsamlingen. Samtidig har jeg blitt glad i organisasjonen og ser at den har en viktig rolle både i Norge og internasjonalt.

Hvis du kunne ha endret én ting ved NLM, hva skulle det ha vært?

– Personlig kunne jeg tenkt meg at NLM hadde tatt steget mot å bli et kirkesamfunn, samtidig som man klarte å holde på den store variasjonen og bredden man i dag har i arbeidet.

Er du medlem av NLM trossamfunn?

– Nei, det er jeg ikke. Jeg ble døpt inn i Frikirken, og står fortsatt som medlem der. Jeg har ikke behov for å melde meg inn i et register, men ser at dette kan være et alternativ for dem som melder seg ut av et kirkesamfunn.

Bør hovedstyret starte en prosess for at det på sikt blir mulig å velge kvinner inn i hovedstyret?

– Jeg mener NLM må starte en prosess for å se hvordan man kan kombinere dagens tjenstedelingsprinsipp med muligheten for å få kvinner inn i hovedstyret.

Hva mener du om bruk av uttrykk som pastor, gudstjeneste og menighet i NLM?

– Mange av NLMs forsamlinger er menigheter med «full pakke», men det har vært en vegring mot å bruke kirkelige betegnelser som pastor, gudstjeneste og menighet. Ved å bruke disse begrepene, vil man i større grad vise hva man faktisk er.

Hvilke utfordringer står ytremisjonsarbeidet i NLM overfor?

– Det vil være en grunnforutsetning at NLM klarer å stå imot en trend der det stilles spørsmål rundt behovet for misjon, og der misjon i beste fall blir definert som rent bistandsarbeid. Samtidig blir det viktig å rekruttere misjonærer som reflekterer de endringene som har skjedd på misjonsfeltene. Det etterspørres i større grad personer som kan bistå samarbeidskirker med veiledning, undervisning og utrustning av lokale medarbeidere. Det etterspørres også personer som kan jobbe i land som er lukket for tradisjonell kristen virksomhet. Her må NLM ha ekstra fokus på rekruttering og ikke minst på oppfølging i en svært krevende tjeneste.

ØYSTEIN RUUD

Bosted: Flekkerøy, Agder

Alder: 46

Utdanning: Teologi ved Fjellhaug Misjonsskole og Trinity Internation University, årsstudium i praktisk pedagogisk utdanning (PPU)

Arbeid: Programleder, Hald Internasjonale Senter, Mandal

Tidligere tillitsverv i NLM: Styremedlem NLM Flekkerøy, styremedlem på Den Norske Skolen, Japan

Nåværende tillitsverv i NLM: Eldste i Flekkerøy Bedehusforsamling

Andre relevante tillitsverv: I styret for Hald Internasjonale senter

Relevant arbeids-erfaring i NLM: Misjonær i Japan i fem år, barne- og ungdomssekretær, Agder krets i ett år, forkynner på landsplan i ett år

Hvorfor er du med i NLM?

– Fordi jeg er glad i misjon og de menneskene som hører til i NLM. Dessuten tar NLM Bibelens autoritet på alvor og følger Jesu befaling om å bringe evangeliet til verdens ender. Jeg opplever at organisasjonen har en viktig oppgave i å gjøre Jesus relevant for den oppvoksende generasjon i Norge.

Hvis du kunne ha endret én ting ved NLM, hva skulle det ha vært?

– En erkjennelse av at menighetsbygging i Norge kan og bør styrkes – uten at det går på bekostning av misjon som NLM sitt viktigste anliggende.

Er du medlem av NLM trossamfunn?

– Ja. Jeg hører til i en NLM-forsamling, og da er det også naturlig å være medlem av NLM trossamfunn. Det handler ikke om en protest mot andre, men en positiv og aktiv deltagelse i noe som etter hvert kan bli et godt alternativ for mange.

Bør hovedstyret starte en prosess for at det på sikt blir mulig å velge kvinner inn i hovedstyret?

– Nei. Det er et bibelsk anliggende at menn og kvinner har ulike tjenester i menigheten. Ordningen vi har nå fungerer. En endring hører sammen med en bredere diskusjon om NLM som trossamfunn, og hvilke roller det blir i lokale NLM-menigheter etter hvert.

Hva mener du om bruk av uttrykk som pastor, gudstjeneste og menighet i NLM?

– Det ville være en fordel å bruke disse ordene i NLM. De kommuniserer bedre og er både mer presise og dekkende enn forsamlingsleder, møte og forsamling.

Hvilke utfordringer står ytremisjonsarbeidet i NLM overfor?

– Ytremisjon forutsetter sendemenigheter. For at NLM skal lykkes i å nå lenger ut, må menighets-strukturen i Norge styrkes. Å bruke ressurser i Norge vil øke bevisstheten om misjon og øke inntektene til ytremisjonsarbeidet. Kallet til misjon skal forkynnes for å vekke engasjement. Det vil være avgjørende for fremtidens ytremisjonsarbeid at utsendingene våre er kompetente, har utdanning og erfaring som er på nivå med samfunnet for øvrig og relevante for de oppgaver som skal løses.

ASLE AARMLAND

Bosted: Råvarden, Bergen

Alder: 59

Utdanning: Medisinsk embedseksamen 1984, doktorgrad 1990

Arbeid: Overlege anestesivdelingen, Haukeland Universitetssykehus

Tidligere tillitsverv i NLM: Styremedlem Salem misjonsforening, medlem i feltstyre for NLM, Etiopia

Nåværende tillitsverv i NLM: Styremedlem i «24/7-senteret», Region vest

Andre relevante tillitsverv: Medlem i kirkerådet ved Sjømannskirken i Houston, Texas, ulike tillitsverv i profesjonell og akademisk sammenheng i Norge og USA, medlem av Statens råd for ernæring og fysisk aktivitet

Annen relevant informasjon: Vokst opp i Etiopia fram til femtenårsalder som barn av NLM-misjonærer, 14 år i USA som lege og forsker, misjonær i Etiopia fra 2009 til 2016, de to siste årene som NLMs stedlige representant.

Hvorfor er du med i NLM?

– NLM legger til rette for at jeg får tjene Gud. Ved å bli med i fellesskapets misjonsarbeid får jeg ta del i utfordringen verdens frelser har gitt sine etterfølgere.

Hvis du kunne ha endret én ting ved NLM, hva skulle det ha vært?

– Jeg skulle ønske at vi i NLM i større grad kunne se vårt arbeid som Mesterens arbeid. Uten ham kan vi ikke gjøre noe, men med ham kan vi gjøre uendelig mye mer enn det vi ber om og forstår.

Er du medlem av NLM trossamfunn?

– NLM har funnet en smidig overgangsordning hva gjelder spørsmålet om trossamfunn. Selv har jeg utsatt å melde meg ut av Den norske kirke (Dnk) fordi jeg ikke ønsker å sende et negativt signal til mine medkristne venner som tjener Gud innenfor Dnk. Men jeg tror at NLM som organisasjon går mot et selvstendig trossamfunn, et trossamfunn jeg ønsker å være medlem av.

Bør hovedstyret starte en prosess for at det på sikt blir mulig å velge kvinner inn i hovedstyret?

– Jeg tror den viktigste utfordringen er **hvordan** vi håndterer ulike syn på lærespørsmål. Selv etter at vi har latt Gud tale til oss gjennom sitt ord og vi har bedt om hans ånds ledelse, så kan det hende vi fortsatt ser det ulikt. Med respekt for hverandre må vi da søke etter løsninger som kan bevare fellesskapet på tross av ulike syn. Med respekt for de ulike syn mener jeg at hovedstyret bør starte en prosess hvor kvinner kan velges inn.

Hva mener du om bruk av uttrykk som pastor, gudstjeneste og menighet i NLM?

– Der hvor NLM-fellesskapet har preg av å være en menighet, vil det være naturlig å bruke begrepene pastor, gudstjeneste og menighet.

Hvilke utfordringer står ytremisjonsarbeidet i NLM overfor?

– Vi søker i dag å nå de folkegruppene som etter nær to tusen år med misjon fortsatt er unådde. Det er derfor forventet at misjonsarbeidet i dag er mer utfordrende enn noen gang. Samtidig mobiliserer vi til innsats i et samfunn som i stadig mindre grad tror på misjon.

ANMELDELSER

Litteratur / Musikk / Skjerm

TERJE HEGERTUN
NÅDENS GAVER I
GJESTFRIHETENS HUSKirken som karisma-
tisk og sakramentalt
fellesskap
Lunde 2017

I en tid hvor alle kirker står overfor en felles utfordring, nemlig en tiltakende sekularisering og der kristendom ikke oppleves som relevant for mange, har Terje Hegertun kommet med en viktig påminnelse av nærmest profetisk karakter. Han understreker noe vesentlig ved hva det vil si å være kirke; nemlig et Åndens folk ledet ut til tjeneste for verden. Den Åndsfulle kirke er dermed en kirke som ikke bare bekjenner Ånden som frelsesgave, men som også erfarer dens utrustende kraft. Hegertun er på mange måter raus. Han ønsker ikke at læren om Den Hellige Ånd kun skal være et særmerke for pinsebevegelsen, men han mener alle kirkesamfunn trenger en dypere forståelse av Åndens gjerning og betydning i kirken. For å utmynte og konkretisere dette, arbeider Hegertun økumenisk. Hans kilder er nytestamentlige bibelteologi, så vel som katolsk, ortodoks, anglikansk, pentakostal og luthersk for å gi oss et grundig innblikk i alle de gaver – nådegaver – som Ånden gir og utruker sitt folk med. Det er nok også på dette punkt at Hegertun vil overraske mange på bedehuset. Nettopp fordi Gud ønsker at nådens gaver skal utøses så rikelig over oss, vil han også kunne gjøre dette ved dåpen og nattverden. Her tenker Hegertun langt mer sakramentalt om dåpen og nattverden enn det som kanskje er vanlig blant mange pinsevenner. Derfor er det heller ingen motsetning mellom kirken som et karismatisk og sakramentalt fellesskap. Denne Åndsfulle kirken overskrider alle konfesjonelle skillelinjer – ingen kirke har nemlig monopol på Ånden – og slik skaper Ånden seg ett folk med ett oppdrag: nemlig være ett fellesskap der Åndens frukter får leve rikelig blant oss!

KENNETH FLØISTAD ELLEFSEN

MELISSA OHDEN,
Gerd Midtdal (Oversetter)

DU BAR MEG

En datters memoarer
Lunde 2017

Dette er memoarer fra en kvinne som overlevde en abort og som dermed har en sterk og spesiell stemme i den krevende abortdebatten. Vi følger henne gjennom livet på jakt etter de biologiske foreldrene og er med på store gleder, sorger og frustrasjoner. Hun møter også på flere som har blitt berørt av aborten og får dermed fram at en abort berører flere enn den biologiske moren.

«Boka er lettlest,
men språket kan
til tider være
vel muntlig og
følelsesladet.»

ELISE HAUGLAND

Jeg vil først og fremst si at det er bra at det blir gitt ut bøker om abort og at temaet blir belyst fra flere vinkler. Boka er lettlest, men språket kan til tider være vel muntlig og følelsesladet, men det kan man vel tillate seg når man skriver memoarer. (I tillegg er det greit å ha i bakhodet at forfatteren er fra USA.)

Jeg vet ikke om boka egner seg til å omvende en abortmotstander, til det frykter jeg at den spiller for mye på følelser og forfatterens spesielle bakgrunn, men det er viktig at historien blir fortalt.

For abortmotstandere er boka en bekreftelse på at dette er en viktig kamp.

ELISE HAUGLAND

FOTO: PIXABAY

Praktiserande kristne

Dei siste åra har det vore stort fokus på etiske spørsmål som homofili i norsk kristenliv. Mange har sterke meiningar og det har vore mykje uro. Profilerte kristne har høglydt meldt seg ut av Den norske kyrkja. I same periode har Misjonssambandet og Indremisjonsforbundet oppretta egne kyrkjesamfunn, og nokre av dei som forlet DnK har meldt seg inn der.

Bibelsk kristendom er eit viktig omgrep i debatten. Men når ein følgjer debatten, kan det sjå ut som om det viktigaste er å ha rette meiningar i ein del etiske spørsmål.

I ly av dei heftige debattane kan andre, viktige bibelske sanningar ha gått under radaren. Debattane kan til og med ha forsterka ubibelske haldningar og praksis på viktige felt som kristent fellesskap, kristen teneste og forvaltning av tid og pengar.

«**FORSAMLINGSSHOPPING**». Det er nokre gongar skapt eit inntrykk av at kristent fellesskap er eit meningsfellesskap, og at det er heilt greit å ikkje delta dersom ein ikkje er einige eller at fellesskapet ikkje er heilt slik som eg ynskjer. Vi har fått mange forsamlingar, med ulik profil og stil på musikk og forkynning og folk «shoppar» mellom forsamlingane. Det å vera med i eit kristent fellesskap ser ut for å vera valfritt. Det er ikkje prioritert, og ikkje noko ein innrettar seg etter. Det same gjeld kristen teneste. Det er noko ein kan velja, og noko ein deltek i så lenge det passar og er kjekt. Vi ser det i folk sin vilje til å forplikta seg, og vi ser det i organisasjonane sine rekneskap. Ting vert sett i perspektiv når vi tenkjer på at 4000 gjevarar som gjev 25000 kr i året vil bety 100 millionar kroner. I mange kristne familiar vil 25000 kr vera 2–5% av årleg inntekt.

TRUA HAR GÅTT FRÅ PERSONLEG TIL PRIVAT. Torbjørg Oline Nyli har skrivne boka «*Etterlysning: Åndelige foreldre*» som tek opp noko av denne problematikken. Trua hos mange vaksne har gått frå personleg til privat. Ho gjev lite utslag i praktisk liv. Vi har fått Facebook-kristendom, der folk har meiningar og deler ut «likes», men elles skjer det lite. Det kostar lite å dela ut «likes». Men det å ta Bibelen sine ord om kristent fellesskap og kristen teneste på alvor, det kostar. Men det er verdt det.

Vi har ein lang norsk tradisjon for å snakka om personleg kristne. No trur eg tida er inne til i større grad snakka om praktiserande kristne, for å fokusera på det bibelske faktum at trua alltid gjev utslag i livet vi lever.

KRISTIN GULDBRANDSEN FRØYSA, FYLLINGSDALEN

Vi vil gratulere Israel med 70-års jubileum som moderne stat

«Vi er mange som er skuffet over at hovedstyret ikke ønsket å heise det israelske flagget på sommerens generalforsamling for å markere denne milepælen.»

Torsdag 19. april 2018 feirer jødene sin nasjonaldag - Yom Haatzma'ut (5. iyar 5778 på jødernes kalender). Denne dagen vil det også bli markert at det nå er 70 år siden Israel ble gjenopprettet som stat og jødene over hele verden fikk et land som de kunne regne som sitt, og som de kunne reise til uten å bli nektet adgang. Jeg vil gjerne gjøre meg til talsmann for mange misjonsvenner og benytte denne anledningen til å sende våre hjerteligste gratulasjoner til alle jødene, både de som bor i Israel og de som fortsatt lever i diasporaen!

ILLUSTRASJONSFOTO: PIXABAY

SKUFFELSE. Vi er mange som er skuffet over at hovedstyret ikke ønsket å heise det israelske flagget på sommerens generalforsamling for å markere denne milepælen. For det er i sannhet en sprek 70-åring vi ser foran våre øyne. På nesten alle områder er Israel nå sterkere enn de har vært noensinne siden landet ble gjenopprettet. Det gjelder områder som økonomi, vitenskap, innovasjon og nyskaping, teknologi, jordbruk, forsvar, medisin, vannforvaltning etc. Israel er helt i verdenstoppen innenfor disse områdene, og listen kunne vært gjort mye lengre.

Dette har skjedd på tross av meget dårlige odds. Israels første statsminister David Ben Gurion har uttalt at oddsene for at Israel skulle overleve Uavhengighetskrigen i 1948-49 var 1:40 – altså 2,5 %. Men de overlevde! Og de

har overlevd alle andre kriger de har blitt utsatt for, selv om marginene mange ganger har vært små. Hvorfor har det alltid bikket Israels vei? Fordi de er beskyttet av Israels Gud! Amos 9,15: «Jeg vil plante dem i deres land, og de skal aldri mer bli rykket opp av sitt land, det som jeg har gitt dem, sier Herren din Gud.»

GUDS FINGER. Tarje Noraberg sa en gang: «Den som ikke ser Guds finger i det som har med Israel å gjøre, må be om klarsyn.» Det er kloke ord som vi alle bør legge oss på minne.

Israels nåværende statsminister, Benjamin Netanyahu, siterer ofte fra Bibelen i sine taler. Da han talte i FN i fjor høst oppfordret han først alle tilhørerne til å lese regelmessig i Bibelen, slik han selv gjorde. Deretter siterer han fra Jesaja 49,6: «Så vil jeg da gjøre deg

til et lys for hedningefolkene, for at min frelse må nå til jordens ende.»

Israel er en fyrlykt i et kaotisk Midt-Østen og et lys for hele verden. Og vi tror for visst at dette lyset vil forsterke seg ytterligere i dagene som ligger foran oss. Kanskje nærmer vi oss dagene Sakarja nevner i 8,23 av sin bok: «Så sier Herren, hærskaenes Gud: I de dager skal det skje at ti menn av alle hedningefolkene tungemål skal gripe fatt i kappefliken til en jødisk mann og si: Vi vil gå med dere, for vi har hørt at Gud er med dere!»

IGJEN: GRATULERER MED DAGEN! Takk for alt dere bidrar med for at verden skal bli et bedre sted for oss alle. Og takk for at vi får lov til å være venner med dere!

JON OLAV ØSTHUS, FOGN

Kven er NLM på lag med?

Eg har eit barnebarn, Rasmus, som har roen. Han er trygg på seg sjølv. Han hadde for vane å ligge lenge om morgonen når han hadde anledning. Han kom så på kjøkkenet og inntok sin frukost i ro og mak i elleve-tida.

Ein dag han sat og naut Nuggatti-skiva si kom eg forbi. Eg ante ikkje at han sat og filosofer-

te på høgt teologisk nivå. «Farfar», seier han, «veit du kvifor me syng for maten?». Eg blei heilt satt ut så tidleg på føremiddagen. Han heldt fram: «Skal eg seia det?, «me syng for maten fordi me vil VISA at me er PÅ LAG MED JESUS.»

Slik definisjon hadde eg aldri høyrte før. Enkelt og greitt. Kjens-

gjerninga er at mange av oss i lunsjpausa er veldig diskret når me les for maten, må ikkje VISAST.

Kva har dette med GF å gjera? Her er det også prioritering kva lag du er på.

1 Mos 12,3 seier: «Eg vil velsigna dei som velsignar deg». Her burde det ikkje vera vanskeleg å velja lag. Som misjonærbarn i

Kina var det to uttrykk me kunne godt: «Oå pa» – eg er redd, og «Nji bo pa» – du må ikkje vera redd.

Eg vil seia, «Nji bo pa», heis det israelske flagget på GF, marker dagen og syng bursdags-sangen for 70 guddommelige år, med stort frimod.

OLAV HOVDA

OPPTUR VAL BIBELCAMP

27 juni.-02. juli 2018

Opptur på Val

- Ferie
- + Sosialt fellesskap
- + Forkynnelse
- + Mat
- = Gode sommerminner

Velkommen til
trivelige
Trøndelag!

Talere: Kristian Fagerli og Lars Stensland

Info/påmelding: Val.vgs.no/opptur | post@val.vgs.no | 74 38 90 00

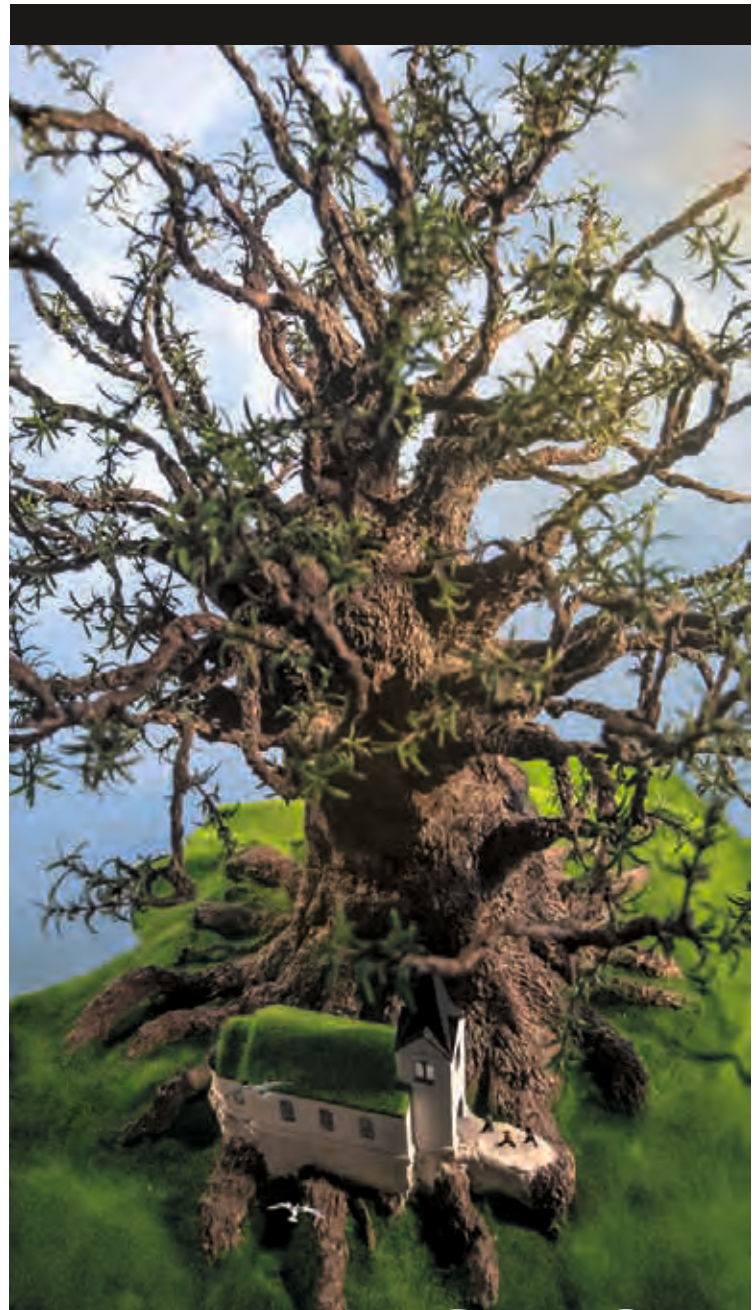
Gi Guds ord til konfirmanten

Kjøp enkelt i vår nettbutikk
eller i bokhandelen.

NORSK BIBEL

norsk-bibel.no • post@norsk-bibel.no • 22 00 73 06 - 47 48 44 30

UL2018

FESTIVAL SOM FORANDRER

24.-28. juli
Kongeparken

Info og
påmelding:
ul.no

«unglandsmøte»
#ul2018

UL er en kristen
festival som samler
flere tusen ungdommer.
Fra 15 år og oppover.

 [unglandsmøte](http://unglandsmøte.no)

 [NLMung](http://nmlung.no)

 limfunng.no

 [KONGEPARKEN](http://kongeparken.no)

Samles i det skjulte

I mange områder i Sentral-Asia er det forbudt å samles offentlig til religiøse møter eller politisk virksomhet. Likevel finner de kristne muligheter til å dele troen med hverandre.

TEKST NLM-UTSENDING I SENTRAL-ASIA

Min venn har en sentral rolle i en av de få menighetene her. Vi treffes forholdsvis regelmessig som venner og deler fra livet vårt og ber sammen. Vi snakker ikke felles språk, men over tid har både han og jeg blitt bedre i språk slik at kommunikasjonen blir lettere. Det lukter godt når han kommer, for i sekken har han med seg et brød som vi deler til lunsj,

sammen med litt ost og pølse.

En av hans nære venner døde nylig helt brått da han falt om på det lokale markedet. Han var i sin beste alder og hadde små barn. De jobbet tett sammen som brødre i kirken og ledet et sosialt prosjekt som gir mening og innhold til mange menneskers liv. Enken sitter igjen med små barn, stor sorg og store fremtidige øko-

Mange kristne i Sentral-Asia tar en høy risiko når de oppsøker kristne fellesskap.

FOTO: NLM ARKIV

nomiske utfordringer i et samfunn hvor NAV ikke eksisterer. Min venn er trist når han forteller historien som kristne bror, men fokuset hans er ikke på tristheten men mer på håpet vi har – selv om døden inntreffer nådeløst og helt plutselig. Han minner meg om at det er makt i de foldede hender, og at bønn er viktig for å finne veien videre i livets mange utfordringer.

VILLE HØRE MER. Men det er også lyspunkter. Mange brødre og søstre samles i det skjulte til bønn og bibelstudier. Noen ganger i året møtes de til kristent fellesskap over 3-4 dager. I løpet av disse dagene går de ikke ut, men holder seg innenfor murene som omgir huset. Dette er fordi nysgjerrige naboer ikke skal vite om hva som skjer, og for å unngå at noen rapporterer til myndighetene.

Maten er en viktig del av fellesskapet her som hjemme. Min venn tar frem et bilde fra siste samling, som viser en gruppe smilende

mennesker i ulike aldre som deler et måltid mat. Han peker på en kvinne i 20-årene som er litt i bakgrunnen på bildet. Dette er niesen til en av deltagerne. De to siste årene har hun vært ansvarlig for matlagingen under disse samlingene. Hun har aldri deltatt aktivt i undervisningen eller det kristne fellesskapet og ble tatt med fordi hun var til å stole på og var flink til å lage mat. Under den siste samlingen for noen uker siden kom hun en kveld bort til min venn og sa at hun har hørt så mye om denne Jesus mens hun laget mat og drikke for fellesskapet. Hun opplevde at de andre hadde del i noe som hun selv ikke hadde, og hun ville gjerne høre mer dersom det var mulig. Min venn forteller begeistret hvordan hun de siste dagene av samlingen ble mer og mer aktiv og inkludert i fellesskapet. Det viste seg at hun hadde fått med seg mye om det å være kristen gjennom kontakten med sin slektning og arbeidet med matlaging for fellesskapet.

Nyhet: Solbukta Stevnet: siste dagen i festivalen!

2.-5. august
program: www.solbukta.no

SALMEFESTIVALEN 2018

Gospel - Gaither - Sommer & Salmer

Ulf «Uffe» Christiansson «GAITHER's Hits» ANITA SKORGAN
Mold Høydahl m/ band Mamas Garden Stig Lindell Morten Gjerløw Larsen
BARIZI BAND Håvard Gryting ALLSANG Emilia Lindberg

Bestilling:
69 30 60 90 / www.fredrikstadkino.no
Informasjon & overnatting: www.solbukta.no / 69 33 11 68 / booking@solbukta.no

Dagspris kr 250,-
Kvelderpris (2 dager) kr 750,-
Festivalprogram: www.solbukta.no

Solbukta.no

VI OVER 60

Lundeneset 8. - 12. august, 2018

Talere: Ola Tulluan og Vegard Svendsen

Sang og musikk: Tove og Einar Bondevik

Program: 53 77 51 00
post@lvs.no. Arr. NLM

TALAR

HENRIK HADBERG

Forsamlingsleder,
NLM Region sør

Alder: 52 år

Bosted: Kristiansand,
på vei til Danmark etter
seks år i Norge.

Luk 24,46–53: Og han sa til dem: Så står skrevet, at Messias måtte lide og stå opp fra de døde den tredje dagen, og at i hans navn skal omvendelse og syndenes forlatelse forkynnes for alle folkeslag, fra Jerusalem av. Dere er vitner om dette. Og se, jeg sender over dere det som min Far har lovt. Men dere skal bli i byen til dere blir ikledd kraft fra det høye. Han førte dem ut imot Betania, og han løftet sine hender og velsignet dem. Og det skjedde mens han velsignet dem, at han skiltes fra dem og ble tatt opp til himmelen. Og de falt ned og tilba ham og vendte tilbake til Jerusalem med stor glede. Og de var alltid i templet og lovet og priste Gud.

ILLUSTRASJON: ELI MØLLER

At Jesus nå er hos Gud Far i himmelen, gjør at rettferdigheten fra ham er i den sikreste av alle «bankbokser» – evig, urokkelig og fullt gyldig.

«Det som er der oppe»

Guds nåde i Kristus Jesus og kallet til verdensmisjon blir rakt til den enkelte på Kristi himmelfartsdag. Den blir rakt til deg og til meg som disipler av Jesus. Utfordringen fra Jesus er helt tydelig: «Dere er vitner om dette». Som vitne er oppgaven min for det første «å vitne» og for det andre «å fortelle hva jeg har sett.» Men hva har jeg sett, hva kan jeg vitne om?

Kristi himmelfart minner meg om sannheter som fikk stor betydning for meg helt fra tenårene av. Det som hendte denne dagen forteller meg at jeg ikke har en død og begravet Jesus, men en Herre som er oppstått og lever i dag. Og i himmelen ber Jesus for meg, han sender meg «kraft fra det høye.» Men ikke minst så er han der en garanti for en evig rettferdighet, Guds rettferdighet.

HIMMELSK BANKBOKS. Jesus sier at Den Hellige Ånd skal overbevise om: «Om rettferdighet, fordi jeg går til Faderen, og dere ser meg ikke lenger» (Joh 16,10). Om dette skrev Rosenius i sin tid følgende:

Ja, min retfærdighed deroppe sidder ved Herrens højre hånd på tronen hist, og Fjenden, selv om han er grum og bitter, ej den kan skade med sin argelist.

At Jesus nå er hos Gud Far i himmelen, gjør rettferdigheten fra ham evig, urokkelig og fullt gyldig. Gud Far har godtatt Guds Søns gjerning for oss. Og Himmelen er den mest sikre «bankboks» for rettferdigheten. Selv ikke Satan har mulighet for å endre på dette.

FRELSESVISSHET OG MISJON. Dette at min rettferdighet er i himmelen, og ikke noe jeg har i

meg selv, er grunnen til den kristnes frelsesvisshet. Eller som Den Hellige Ånd formaner gjennom Paulus: «Er dere da reist opp med Kristus, så søk det som er der oppe, der Kristus sitter ved Guds høyre hånd. La deres sinn være vendt mot det som er der oppe, ikke mot det som er på jorden. Dere er jo døde, og deres liv er skjult med Kristus i Gud» (Kol 3,1–3).

Det skjulte livet med en rettferdighet i himmelen, skaper et synlig liv på jorden. Et synlig liv i misjon med fokus på «Verden for Kristus», med utgangspunkt der hvor vi bor. «I hans navn skal omvendelse og syndenes forlatelse forkynnes for alle folkeslag, fra Jerusalem av.» (Luk 24,47)

GRUNNLAG, IKKE BETINGELSE. I denne misjonsinnsatsen er diakoni, evangelisering og undervisning er felles uttrykk for forkynnelsen av omvendelse og syndenes forlatelse. Hvor mange barnelag er eksempelvis ikke uttrykk for både diakoni, evangelisering og undervisning? Og tilsvarende i forsamlingsarbeidet, i den lokale misjonsforening og i vår felles innsats for misjon ut over hele verden.

Tjenesten i verdensmisjonen er ikke vår egen sak. Oppdraget har vi fått av Jesus selv: «Dere er vitner om dette». Og han er med oss og har sendt Ånden med kraft og utrustning.

Og så er ikke suksess i tjenesten en betingelse for rettferdighet i himmelen. For den «*sidder allerede deroppe*». Men rettferdigheten i himmelen er begynnelsen på kallet til tjeneste og grunnlaget for fornyet frimodighet i oppgavene.

Det skjulte livet med en rettferdighet i himmelen, skaper et synlig liv på jorden.

REFLEKSJON

- 1) Hvilken rettferdighet er Jesus en garanti for i himmelen?
- 2) Hvordan kan vår skjulte rettferdighet i himmelen utfolde seg synlig på jorden?
- 3) Hva er forskjellen mellom en død Jesus og en Herre som lever i dag?

Program 2018

Åpningshelg
30. juni – 1. juli

Bibel & Sang
2. – 8. juli

Barn – Ung – Familie
9. – 22. juli

Fangekasa Barnefestival
23. – 28. juli

Avslutningshelg
28. – 29. juli

Informasjon om program og booking blir lagt ut på nettsider og facebook. Nytt i år er at det blir mulig å gjøre bestilling av både hytter og campingplass på nett.

www.fangekasa.no – booking
booking@fangekasa.no
Telefon: 69 19 90 40

fangekasa bibelcamp

30. juni – 29. juli 2018

Region Midt-Norge

FOTO STEINAR JOHANSEN

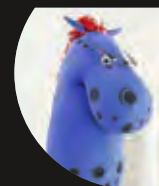
VELKOMMEN TIL INDERØY

Årets regionkonferanse holdes i Inderøy Kulturhus første helgen i juni. Her blir det program og aktiviteter for hele familien. Hovedtalere denne helgen blir Marit Andersen og Jarleif Gaustad.

OPPMUNTRING

Denne gangen har vi fått inn en oppmuntring fra Linkus. Han var på besøk i Region Midt-Norge i mars og deltok på familieweekend og vinterleir på Søvassli leirsted. «Jeg synes det var veldig kjekt at det var så mange deltakere på begge leirene!», forteller Linkus. Spesielt antall deltakere på familieweekenden har økt veldig mye siden i fjor. «Barna på familieweekenden var så snille! De ville klemme meg hele tiden!»

Om barna som kom på vinterleiren sier Linkus at han var «veldig imponert over at de satt så stille under samlingene, og at de var med på den lange skituren, selv om det klabbet under skiene».

GANESH FOTO

Region Midt-Norge

Adresse:
Ole L. Kolstads veg 2,
7088 Heimdal

Hjemmeside:
www.nlm.no/midt-norge

Facebook:
www.facebook.com/nlm.midt-norge

E-post:
midt-norge@nlm.no

Giverkonto: 8220.02.90131

Regionleder:

Tarjei Løvik, tlf. 913 35 565

Leder NLM ung Midt-Norge:

Irene Maria van Andel,
tlf. 469 57 665

Administrasjonsleder:

Irene Sandberg Sæther,
tlf. 454 64 835

Ansvarlig redaktør: Tarjei Løvik

LES MER SIDE 43

INNSPILL

TARJEI LØVIK
regionleder

Som barn i Guds hus

I boken *Veivisere* av Magnus Malm skiller det mellom det å være «kalt» og det å være «sendt». Gud vil nå alle med sitt kall om å være hans barn, og alle sendes ut i tjeneste for ham. Det første handler om kallet til omvendelse og tro. Det andre handler om å følge hans plan for livet og hjelpe andre til tro. Ofte bruker vi bare betegnelsen «kall» på begge deler. Det er vel intet galt i det, men boken får fram noen viktige poeng vi har nytte av å merke oss. Vi er først og fremst kalt til å være Guds barn. Sendelsen kommer som en følge av det.

For min skyld. Enkelte ganger kan vi bli så opptatt av vår oppgave for Gud (sendelsen) at den blir en avgud. Gud selv blir mindre viktig. Han eksisterer for min skyld og skal sørge for å gi meg et meningsfylt og givende liv. Enkelte går inn i en slags «krampe» der det meste i relasjonen til Gud handler om hvilke planer han har for livet. Usikkerheten jager en som en mare. Hva om jeg velger eller valgte feil yrke? Skal jeg bli misjonær eller ikke? Kan det være rett å slutte som forkynner? Disse og lignende spørsmål er viktige, men de kan også bli usunne og plagsomme for enkelte. Noen får aldri skikkelig klarhet. Er det et tegn på at noe er galt? Ikke nødvendigvis.

I NLM har vi følgende visjon: «Verden for Kristus». Den er tuffet på misjonsbefalingen som

vi finner i Matteusevangeliet kapittel 28. Vi vet allerede mye om vår sendelse. Alle som tror er utsendinger for Kristus og hans vitner. Oppgaven (sendelsen) ble ikke gitt bare til Peter, selv om han var «klippen» som Jesus ville bygge sin kirke på. Den ble gitt til alle disiplene og er ikke forbeholdt særskilt utvalgte eller modige. Alle er «kalt» og alle er «sendt». «Skriften på veggen» er sjelden, men misjonsbefalingen står der og er Guds ord og alle troendes sendelse til verden.

Vi er Guds barn. Det er viktig å ikke glemme at vi er Guds barn. Ingen er barn i kraft av sine oppgaver. Mange plikter i hjemmet gjør ikke en unge til *mer* barn. Pliktene gis fordi han eller hun *er* barn. Et barn kan gå forta, men mister ikke status som barn. Gud er stadig på leting etter sine fortapte sønner og døtre. Fortellingen i Lukasevangeliet kapittel 15, vers 11, minner oss om det. Kanskje du er av dem som trenger en oppvåkning? Kanskje du trenger å «komme til deg selv» (vers 17) og oppdage barneområdet på nytt?

«Dere har ikke fått den ånden som slavene har, så dere igjen skulle være redde. Nei, dere har fått Ånden som gir rett til å være Guds barn, den som gjør at vi roper: «Abba, Far!» Ånden selv vitner sammen med vår ånd om at vi er Guds barn.» Rom 8, 15–16

NESTEN FEM MILL. FRA MIDT-NORGE

Det foreløpige resultatet for NLM Midt-Norge i 2017 er 3,63 millioner. Sammen med 1,27 mill i overskudd fra regionens gjenbruksbutikker, er samlet resultat fra Midt-Norge nesten fem millioner.

Regionbidraget var budsjettet til 2,55 millioner, men ser ut til å bli 3,63 millioner. Dette er 207 000 bedre enn i fjor. Det gode resultatet skyldes i hovedsak to forhold:

- Trofast innsats fra mange givere, herunder skoleprosjekt ved alle tre skolene våre
- Lavere kostnad på grunn av ubesatte stillinger

Vi er privilegerte som får være med i det store arbeidet NLM driver! Og med et resultat på nesten fem millioner, har vi i Midt-Norge finansiert cirka åtte utsendinger på misjonsfeltene i tillegg til å drive arbeidet i regionen. En stor takk til hver giver, og ikke minst til Jesus som er både frelseren og rådgiveren vår!

Vi gleder oss over at årets gaveinntekt er noe bedre enn i fjor, samtidig som de er en del under budsjett. Gud velsigne hver glad giver!

IRENE SANDBERG SÆTHER

BU-ARBEIDERE SØKES!

Vil du arbeide for at barn og unge skal bli kjent med Jesus? Liker du relasjonsbygging og organisering? Trives du blant barn og unge?

Vi er på jakt etter to barne- og ungdomsarbeidere i 20 % fast stilling (40 % totalt). Stillingene er spesielt egnet for studenter som kan jobbe på kveldstid og i helger, men alle interesserte oppfordres til å søke. BU-arbeiderne kan få et fokusområde i f.eks. Levanger eller Trondheim, avhengig av søkerens ønsker og de aktuelle behov.

Fullstendig utlysningstekst finnes på www.nlm.no. Søknadsfristen er 21. mai.

IRENE MARIA VAN ANDEL

Som barn i ditt hus

Regionkonferanse i NLM Midt-Norge

1.-3. juni 2018, Inderøy Kulturhus

PROGRAM

Fredag 1. juni

1930–2000: Registrering

2000: Allsangkonsert
Andakt: Marit Andersen
Sang: Steinkjer gospelkor og
Ingrid Fossan Norum

2100–2200: Registrering og kaffe

Lørdag 2. juni

0900–1000: Registrering og velkomstkaffe

0930: Bønnemøte

1000: Åpningsmøte for hele familien
Andakt: Tarjei Løvik

1100: Forhandlingsmøte. Aktiviteter BU.

1300–1400: Middag/gatekjøkken

1430–1600: Forhandlingsmøte. Samtale
om arbeidet. Aktiviteter BU.

1600–1845: Misjonsmarked for hele familien

1630–1730: Seminar (se neste side).
Aktiviteter BU

1745–1845: Kveldsmat/gatekjøkken

1900: Misjonsfest for hele familien
Tale: Marit Andersen
Sang: Adorate

2030: Kaffe

2100: Ungdomssamling med grilling på
Sundsand
Andakt: Jarleif Gaustad

Søndag 3. juni

1030: Bønnemøte

1100: Formiddagsmøte og søndagsskole
Tale: Jarleif Gaustad
Sang: Ednas menn

1245–1345: Middag/gatekjøkken

1400: Storfamiliemøte
Andakt: Irene Maria van Andel
Sang: Steinkjer Soul Children

1500: Kaffe

PRAKTISKE OPPLYSNINGER

TILBUD TIL BARN/UNGDOM (BU)

0–3 år: Lekerom nær møtesalen.

4–7 år: Leker og aktiviteter inne og ute på Kulturhuset. Pris: kr 50 (inkl. aktiviteter og forfriskninger).

8–16 år: Vi reiser 20 minutter i turbuss til Dampsaga Bad på Steinkjer. Pris: kr 175 (inkl. billett til bassenget, pizza og transport). Vi reiser fra Kulturhuset kl. 11, og er tilbake før kl. 16 for å delta på misjonsmarkedet.

MISJONSMARKED

Årets nyhet er et misjonsmarked. Vi lager poster om de ulike misjonsfeltene i NLM og knytter en morsom aktivitet til disse. Barna er med på å lage postene, og både barn og voksne er velkommen til å delta i aktivitetene. Hver aktivitet koster litt og pengene går selvfølgelig til misjonen.

GATEKJØKKEN

Gatekjøkkenet er åpent under måltidene lørdag og søndag. Der selges blant annet pizza, burger, wraps og is.

OVERNATTING

Det er mange overnattingsmuligheter på Inderøy og omegn, blant annet Jægtvolden fjordhotell, tlf 74 12 47 00, Husfrua Gårds- hotell, tlf 406 48 881 og Koa Camping tlf 74 15 44 71. Flere alternativer finnes på www.dengyldneomvei.no og www.fuglekassen.no.

FRIVILLIG DELTAKERAVGIFT

Det oppfordres til å gi en frivillig deltakeravgift på kr 100. Denne går til å dekke felleskostnadene med arrangementet.

PÅMELDING

All påmelding skjer til regionkontoret innen 20. mai. Bruk helst påmeldingsskjema på www.nlm.no/leirmidt-norge.

BETALING

Betaling for måltider og BU-aktiviteter gjøres ved registreringen i starten av regionkonferansen.

Vi oppfordrer flest mulig til å betale med bankkort eller Vipps.

Mer om regionkonferansen på neste side.

MÅLTIDER

Måltider må bestilles innen fristen 20. mai. Det selges i tillegg mat i gatekjøkkenet.

MÅLTID

Middag lørdag (kylling, ris, brød)
Kveldsmat lørdag
Grilling lørdagskveld (pølser m/brød/saft)
Middag søndag (sodd, skjønning, sviskegrøt)
Barn 4–11 år:

VOKSEN

kr 150
kr 80
kr 50
kr 190
Halv pris

MAKSPRIS FAMILIE

kr 450
kr 240
kr 570

«Frivillige» kaffepriser:

- En kopp med gratis påfyll en hel dag kr 30
- En kopp med gratis påfyll hele helga kr 50

FERSKE INNTRYKK FRA JAPAN

I skrivende stund er jeg i Japan og får noen inntrykk fra livet som misjonær i landet. NLM har faktisk drevet misjon her helt siden 1949.

TEKST **TARJEI LØVIK**
FOTO **MARIUS BERGERSEN**

Antall misjonærer har gått kraftig ned de senere årene, men oppgavene er ikke blitt mindre. Kristne er fremdeles en liten minoritet på ca. 1,5 % av befolkningen.

ENKLETPERSONER. Det har fordret stort pågangsmot og utholdenhet fra misjonærene og de lokale kristne når resultatene av arbeidet er små. Men det betyr ikke at det er uten frukter. Gleden over enkeltpersoner som kommer til tro er stor. Søndag 8. april var jeg med på gudstjeneste på Hiruzen med bare en håndfull lokale kristne til stede. Av alle ting så var det to nye personer til stede akkurat da. Hvem vet, kanskje en av dem finner fram til tro? La oss håpe og be om det.

FORSTÅELSEFULLE. Det er mye med Japan som fasinerer og er svært forskjellig fra Norge.

Høflighets- og fellesskapskulturen for eksempel kunne nordmenn med fordel ha lært noe av. Det er lett å like, selv om det fra mitt ståsted kan virke litt overdrevet til tider. Jeg skjønnte fort det ville være innfløkt for en utlending som meg å lære sosiale koder og språk godt. Bare det å hilse på riktig måte til ulike tider av døgnet var utfordrende nok. Heldigvis er japanere forståelsesfulle, og det går fint an å bli glad i land og folk ganske fort.

Bildet øverst er tatt fra den årlige misjonærkonferansen og er av våre utsendinger og samarbeidspartnere. Vær med og be og løft dem fram for Herren i bønn!

SEMINARER UNDER REGIONKONFERANSEN

Lørdag 2. juni kl. 1630–1730

1. Møteledelse – hvordan legge til rette for et «godt» møte? v/Marit Andersen
2. Å lede andre til tro – om hverdagsmisjon v/Jarleif Gaustad
3. Det gode møtepunktet med enkeltmennesket v/Per Ove Aarseth

BØNNEEMNER

Be om:

- At alle roller fylles og at folk er positive til å hjelpe til med arrangementet
- At planlegging og gjennomføring skjer ut fra Guds vilje og plan
- Godt oppmøte og mottakelige hjerter
- * At nye kjenner seg velkommen og inkludert
- Gode møter og aktiviteter for barn og unge

- Guds velsignelse over dem som skal bidra, spesielt talere, møteledere, forbedere og sangere
- At teknikk og alt praktisk fungerer
- At vi får kjenne og respondere på Guds kall til fornyelse og trosoppbyggelse
- Guds velsignelse over Inderøy og dem som bor der

– EN GOD START I MONGOLIA

Marit (27) fra Flekkerøy, Sondre (27) fra Flå og Ellie (født oktober 2017), alle Hugdal reiste i mars til Mongolia for en fireårsperiode. Vi snakket med dem tre uker etter ankomst.

TEKST IRENE MARIA VAN ANDEL

– *Hvordan var det å komme på plass i Mongolia?*

– Det kjennes veldig godt å endelig være her. Etter et kort opphold i hovedstaden Ulaanbaatar med blant annet et lynkurs i mongolsk, er vi veldig klare for å reise vestover. Det blir godt å komme frem til leiligheten vår, få nye venner, og for alvor begynne med språkopplæring. Vi vet det er mange som ber for oss, og vi er så takknemlige for at Gud har gitt oss en veldig god start her!

– *Kan dere gi oss noen førsteinntrykk av landet?*

– Vi har blitt tatt godt imot, og vi føler oss velkommen! Sola skinner og våren er på vei til Mongolia. Alle vinterklærne vi tok med har enda ikke blitt tatt i bruk.

– *Har det vært utfordrende å reise ut med et så lite barn?*

– Det har så klart vært noen utfordringer, men de går mest på logistikk. Disse utfordringene blir derimot små, når vi ser hvilken kontaktskaper hun er i møte med nye mennesker! Vi er veldig glade for å ha med Ellie. Hun gjør oss til en hel familie,

Marit, Ellie og Sondre Hugdal er på plass i Mongolia.

FOTO: PRIVAT

og tar bort litt av savnet til dem hjemme.

– *Har dere lyst til å dele et bibelvers og noen bønneemner?*

– Vi vil gjerne dele Salme 23 med leserne. Herren er vår hyrde, og i ham har vi alt vi trenger. Vær gjerne med og be om at Gud må

åpne dører for oss og de andre utsendingene som arbeider blant dette folket. I tillegg er det fint om dere kan be om en god barnepasser for Ellie, og at vi vil oppleve trivsel og gode vennskap.

Vi ønsker Marit, Sondre og Ellie en god tid i Mongolia og er med dem i bønn og tanker!

FOTO: PRIVAT

VELKOMMEN HJEM!

Til sommeren kommer Åshild og Bjørn Olav Sørhus med barna Samuel (13), Solveig (10), og Signe (6) hjem etter endt andre periode i Mongolia. De vil bosette seg på Stjørdal. Første gang de reiste ut til Mongolia var i 2009.

Det kommer også hjem en familie fra sensitivt arbeid i Asia. De har vært der siden 2010.

Vi ønsker alle hjertelig velkommen hjem!

TARJEI LØVIK

KURS FOR LEIRSTEDANSATTE

13.–15. november 2018 holdes det kurs for leirstedansatte i NLM på Søvassli ungdomssenter.

NLM har cirka 30 leirsteder i Norge og hvert andre år møtes ansatte for å bli inspirert og inspirere hverandre. På kurset kommer det flere foredragsholdere utenfra, i tillegg til lokale aktører.

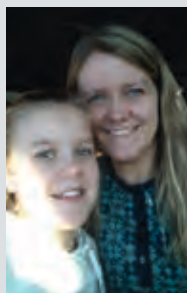
Søvassli ungdomssenter, Loberget leirsted og NLM Midt-Norge jobber nå sammen for å lage et spennende og interessant kurs.

LEIRLEDERTEAMENE TRENGER FLERE NYE!

Region Midt-Norge har i flere år jobbet med faste leirlederteam. Det betyr at et team av frivillige har ansvar for å lede en leir for en lengre periode, gjerne 3–5 år.

TEKST IRENE MARIA VAN ANDEL

Kristin Aarsland fra Stjørdal har vært leder i et leirlederteam i flere år. Hver november tar teamet hennes ansvar for juleverkstedet for 5.–7. klassinger på Laberget leirsted.

Kristin Aarsland sammen med datteren Olene.

GODT KJENT. – Å jobbe i faste leirlederteam er positivt på mange måter. Man blir godt kjent med hverandre når man treffes på flere leirer, og jeg ser alltid frem til helga sammen med mitt team. Jeg er heldig som har med meg veldig trivelige folk, forteller Kristin.

Det er viktig at alle ledere føler seg bekvemme med sin oppgave. I faste leirlederteam er det enklere å bli kjent med de andre lederne, og fordele oppgavene slik at lederne får akkurat de oppgavene som passer best til deres evner og sterke sider.

– Med erfarne ledere opplevde jeg at leiren etterhvert nesten gikk av seg selv, for lederne vet hva som skal gjøres og er flinke til å ta ansvar, legger Kristin til.

MANGLER TEAM. I dag er det flere leirer som mangler faste team, eller som trenger nye medlemmer i teamet sitt. Hvis vi ikke får flere ledere, kan konsekvensen være at vi må avly-

Leirkvelden er like spennende for lederne som for barna. Lederne heter Heidi Kimo Berre (t.v.) og Hanna Lovik.

FOTO: KNUT OLE ØSTERTUN

se leirer. Det er veldig dumt å måtte avlyse leirer på grunn av ledermangel når mange barn gleder seg til å komme på leir.

Kanskje du tror at du ikke kan være leirleder når du ikke liker å lede samlinger eller ha mye ansvar? Realiteten er at vi trenger alle typer personligheter og alle aldre. Vi trenger deg som kan lede samlinger, men også deg som kan følge opp enkeltbarn. Vi trenger ungdommer som kan leke sammen med barna, og besteforeldre som kan gi omsorg og trygghet.

TA KONTAKT. Både Kristin og jeg håper at mange ser verdien av og gleden i å bli med i et leirlederteam! Noen akutte behov i regionen presenteres i oversikten. Ta gjerne kontakt med undertegnede på epost (iandel@nlm.no) eller telefon (46 95 76 65) hvis du kan stille opp!

AKTUELLE BEHOV I REGIONEN

Søvassli

WildCamp 5.–7. klasse (7.–9. september): Trenger flere teammedlemmer.
Mix-leir (5.–7. oktober): Ny leir for barn og besteforeldre. Trenger lederteam.

Laberget

Splash 5.–7. klasse (10.–12. august): Leir med vannaktiviteter. Trenger lederteam.
Juleverksted 2.–4. klasse (16.–18. november): Trenger flere teammedlemmer.
Påskeleirer 2019: Begge påskeleirene (2.–4. og 5.–7. klasse) har store lederbehov.

Rødde folkehøgskole

Fotballeir 4.–7. klasse (22.–24. juni): Trenger nytt lederteam.

BOHEIMELEIR PÅ VARNTRESK OPPVEKSTSENTER

I flere år har noen trofaste medarbeidere i Helgeland arrangert boheimeleir for barn fra fire år og oppover.

Leirene arrangeres 1–2 ganger i året på Varntresk oppvekstsenter i Hattfjelldal. Der har de fått bruke uteområdet til leik, og

gymsalen til bibelsamlinger og hobbyaktiviteter.

På søndagen inviteres også foreldre og besteforeldre med på en familiesamling som er åpen for alle. I år fikk 18 voksne og barn være med på andakt og høre om misjonsprosjekt i

Tanzania og Mongolia.

En stor takk rettes til alle dere som er med på og gi bibelfortellingene videre. Enten det er 70 barn som samles til leir, eller 7, så er det enkeltmennesker det gjelder!

INGVILD SØRLI EINARSEN

ARRANGEMENTSKALENDER 2018

KLIPP UT
OG HENG PÅ
OPPSLAGSTAVLEN

MAI			
4.–6.5.	Lammeleir	1.–6. kl.	Murumoen, Lierne
JUNI			
1.–3.6.	Regionkonferanse		Inderøy
22.–24.6.	Fotballeir	4.–7. kl.	Rødde fhs.
JULI			
3.–8.7.	GF		Melsomvik i Vestfold
AUGUST			
10.–12.8.	Splash	5.–7. kl.	Laberget
17.–19.8.	Plask	2.–4. kl.	Laberget
SEPTEMBER			
7.–9.9.	Aktivitetsleir	5.–7. kl.	Val vgs.
7.–9.9.	WildCamp	5.–7. kl.	Søvassli
7.–9.9.	Boheimeleir	1.–5. kl.	Arnøy, Nærøy
Dato kommer	JIF-helg	Fra 8. kl.	Namdal
21.–23.9.	ReGaze Høst	8. kl.–3. vgs.	Søvassli
21.–23.9.	Kvinnehelg		Hallarheim
28.–30.9.	Vi over 60		Laberget
OKTOBER			
5.–7.10.	Mix-leir		Søvassli
NOVEMBER			
2.–4.11.	Mannsweekend		Laberget
16.–17.11.	Julemesse		Orkdal
16.–18.11.	Juleverksted	2.–5. kl.	Namsos
16.–18.11.	Juleverksted	2.–4. kl.	Laberget
23.–25.11.	Juleverksted	2.–4. kl.	Søvassli
23.–25.11.	Juleverksted	5.–7. kl.	Laberget
DESEMBER			
30.12.–1.1.	ReGaze Nyttår	8. kl.–3. vgs.	Laberget

TAKK FOR ÅRSMELDINGER

Tusen takk til dere 140 som leverte årsmeldinger for 2017! 78 % av regionens misjonsfelleskap svarte i år, mens i fjor var svarprosenten 82. 39 fellesskap leverte ikke årsmeldinger dette året.

Årsmeldingene gir regionledelsen nyttig informasjon om arbeidet i regionen, og er derfor et viktig verktøy for å ta gode beslutninger i regionstyret. På spørsmål om hvordan status oppleves i fellesskapet, fordelte svarene seg slik (med fjorårstall i parentes):

Tydelig vekst	2 % (3 %)
Positiv tendens	17 % (18 %)
Stabil drift	54 % (50 %)
Nedadgående utvikling	17 % (16 %)
Fare for nedleggelse	10 % (11 %)

Vi gleder oss over at cirka 3/4 av de innrapporterte fellesskapene melder om stabil eller positiv tendens. Samtidig er det ei utfordring at vel 1/4 opplever en negativ utvikling eller fare for nedleggelse.

Regionstyret vil gå gjennom årsmeldingene i løpet av året.

IRENE SANDBERG SÆTHER

FOTO: OLAV VESTBØSTAD

GJENBRUKSBUTIKKEN I TRONDHEIM TRENGER NY DAGLIG LEDER

Butikken holder til på Saupstadsenteret i sørlige del av Trondheim. Rundt 30 frivillige medarbeidere bidrar til å holde butikken åpen fire dager i uka, onsdag til lørdag.

Det er et team av medarbeidere som holder butikken åpen hver dag, men det er behov for en person som kan ha en overordnet rolle og koordinere aktiviteten mellom de forskjellige dagsteamene.

Det er også behov for flere medarbeidere alle dager. Trivselen blant butikkens personale er god og det er bredt utvalg av aktuelle oppgaver som skal utføres.

Butikkens driftsinntekter endte i 2017 på kr 1 235 384.

Kontakt Olav Vestbøstad, tlf 406 10 872, dersom du kan tenke deg å bli ny medarbeider eller daglig leder.

OLAV VESTBØSTAD

UTSENDINGEN

«THEA»
Utsending

Hvor: Stor-Kina

Hovedoppgaver:
er språkstudent og
arbeider med NLMs
prosjekter innen sam-
funnsutvikling

Interesserte tilhørere følger med på hva «Thea» underviser.

FOTO: PRIVAT

– Det var bare å pakke kofferten

– **Du flyttet fra Rogaland til Kina, hvorfor?**

– Fordi Gud ser hva som ligger i hjertet hos hver og en av oss. Når han sier at jeg skal flytte til Kina kan jeg ikke gjøre annet enn å adlyde og pakke kofferten.

– **Hva er de største forskjellene mellom Kina og Norge?**

– Dette spørsmålet er vanskelig å gi ett enkelt svar på, men en av de største forskjellene er matkulturen og hvor viktig måltidsfelleskap er. Jeg har lært meg å sette pris på verdien av samtalen og relasjonene man investerer i ved å spise sammen. Her i Kina bestiller man ofte flere forskjellige retter som alle deler mellom seg, ikke bare én rett til hver. Jeg får stadig øynene opp for hvor stort det var at Jesus satt til bords og spiste med folk som ble uglesett, og som det ikke var sosialt akseptabelt å omgås med.

– **Hva holder du på med denne uka?**

– Sannsynligvis sitter jeg med eksamensnerver og pigger kinesiske tegn som skal beherskes til mandarin-eksamen i juni, eller så planlegger vi årets sommerleir.

– **Hva er planene framover?**

– Planene fremover er å gå over fra å studere mandarin på fulltid, til å jobbe fulltid med prosjektene

NLM driver her. Jeg er langt ifra utlært på hverken språk eller kultur, men jeg har et godt grunnlag til å jobbe videre.

– **Hva pleier du å gjøre når du skal slappe av?**

– Når jeg skal slappe av pleier jeg å dra fram en bok eller penn og papir. Spørs hva jeg har for hånden og hvilken type avslapping som står på agendaen.

– **Er det et bibelvers du er spesielt glad i?**

– Samtalen mellom Moses og Gud i 2. Mosebok kapittel 3 og 4 kommer jeg stadig tilbake til. Gud demonstrerer sin kraft gjennom Moses, hvorpå Moses responderer med unnskyldninger om at han ikke er god nok til dette oppdraget. Til dette svarer Gud: «Gå nå! Jeg skal være med din munn og lære deg hva du skal si.» (2 Mos 4,12). Jeg kjenner meg så veldig igjen i Moses og trenger å bli minnet på at jeg ikke går i egen kraft.

– **Er det noe som har gledet deg mye i det siste?**

– Jeg får iblant noen småglimt av Guds kjærlighet til folk i landet. Glimt fylt til randen av håp, styrke og trygghet. Disse små stundene samler jeg på, for de trengs de tunge dagene jeg er sint, oppgitt og irritert på verden rundt meg.

ELISE HAUGLAND

Jeg har lært meg å sette pris på verdien av samtalen og relasjonene man investerer i ved å spise sammen.